

๒๕๒๖/๖๔
๖๔๖๖
๕๔

การศึกษาความสามารถในการอ่าน และวิเคราะห์ปัญหา
การอ่านหรือยกรอง ไทยโดยวิธีแบบทดสอบแนวไกลช

ปริญาพนธ์

ของ

สุวดี ภูประคิษฐ์

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

- 8 ก.ค. 2526

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2526

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
 ปรากฏนิสิตคนนี้แล้ว เห็นสมควร รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการ
 ศึกษาหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

Signature ประธาน

Signature กรรมการ

.....กรรมการ

คณะกรรมการการสอบ

Signature ประธาน

Signature กรรมการ

Signature กรรมการ

ประกาศนียบัตร

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จได้ เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิยม เรืองจันทร์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท และอาจารย์ระวีวรรณ พันธุพานิช กรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท ที่ได้กรุณาให้ข้อคิด คำแนะนำในการศึกษาจนกว่า ตลอดจนแก้ไขจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์พิเศษศรี แจ่มโพธิ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาติอิทธิพล แห่งโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์ทั้ง 2 ท่านนี้ ได้กรุณาให้ข้อคิด คำแนะนำในการศึกษาจนกว่า ตลอดจนส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณอาจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล แห่งสำนักทดสอบและวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขแบบทดสอบให้เหมาะสม

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ และขอบพระคุณ มารดา ธงทิพย์ พิณทอง มีพรสหาย ตลอดจนบุคคลทุกคนในครอบครัวของผู้วิจัย ที่ได้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาตั้งแต่จนงานนี้สำเร็จเรียบร้อย

สุดี ภูประคิษฐ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้.....	5
	ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้.....	5
	ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	ความสำคัญของการอ่านรอบกรอบ.....	9
	ทฤษฎีและหลักการโคลซ.....	12
	วิธีโคลซกับการวัดความเข้าใจในการอ่าน.....	14
	งานวิจัยต่าง ๆ	17
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	17
	งานวิจัยภายในประเทศ.....	22
3	วิธีดำเนินการศึกษาครั้งนี้.....	26
	ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	26
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	30
	กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้.....	36
	การรวบรวมข้อมูล.....	37
	การกรวบรวมข้อมูล.....	37
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

4	ผลการค้นคว้า.....	43
	ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล.....	43
	ผลการค้นคว้า.....	45
	ความสามารถด้านการอ่านบทร้อยกรองไทยของนิสิต.....	45
	ความรู้ในคำศัพท์.....	45
	ความรู้ด้านหลักเกณฑ์.....	46
	ความสามารถในการใช้ภาษา.....	47
	ความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิด.....	50
	ความสามารถในการอ่านโดยทั่วไป.....	51
	วิเคราะห์ปัญหาการอ่านบทร้อยกรอง.....	52
	ปัญหาคำศัพท์.....	52
	ปัญหาด้านหลักเกณฑ์.....	53
	ปัญหาด้านการใช้ภาษา.....	54
	ปัญหาความเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิด.....	56
	ปัญหาการอ่านโดยทั่วไป.....	57
5	บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	60
	บทย่อ.....	60
	ความมุ่งหมายในการค้นคว้า.....	60
	วิธีดำเนินการค้นคว้า.....	60
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
	สรุปผลการค้นคว้า.....	61
	อภิปรายผล.....	65
	ข้อเสนอแนะ.....	67

บัญชีการาง

การาง

หน้า

1	คำสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ.....	36
2	เกณฑ์ประเมินความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองไทย.....	44
3	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ด้านคำศัพท์.....	45
4	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ด้านวลีคำ.....	46
5	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการเลือกใช้คำ..	47
6	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเลือกคำเติมดีกว่าหรือเท่า คำเดิม.....	48
7	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถเลือกเติมคำที่ คล้ายกว่าคำเดิม.....	49
8	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการเข้าใจ ความสัมพันธ์ของความคิด.....	50
9	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการอ่าน ของนิสิต.....	51
10	เปอร์เซ็นต์ความรู้ด้านคำศัพท์ของนิสิต.....	52
11	เปอร์เซ็นต์ความรู้ด้านวลีคำของนิสิต.....	53
12	เปอร์เซ็นต์ความสามารถด้านการใช้ภาษาของนิสิต.....	54
13	เปอร์เซ็นต์ความสามารถด้านเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิด.....	56
14	เปอร์เซ็นต์ความสามารถด้านการอ่านโดยทั่วไป.....	57
15	ลำดับความมากน้อยของปัญหาด้านต่าง ๆ	58

บทนำ

การอ่านหนังสือนับได้ว่าเป็นกิจกรรมประจำที่สำคัญของผู้ใฝ่หาวิชาความรู้ ไม่ว่าจะเป็นนักเรียน นักศึกษา นักค้นคว้า หรือบุคคลทั่วไป การอ่านนั้น นอกจากจะมีบทบาทสำคัญในการศึกษาเนื้อหาวิชา ทุกประเภทแล้ว ยังช่วยให้มนุษย์ฉลาด สามารถเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ อันมีผลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ ทั้งด้านสติปัญญา ทัศนคติและสังคม ทั้งนี้จึงถือได้ว่าการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการทะเยอทะยานหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2520 : 90) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า

ความคิดของคนเราจะงอกงามก็เมื่อมีประสบการณ์มาก ประสบการณ์แท้ของคนเราจะมากสักเท่าใด เราต้องฟังประสบการณ์เพิ่ม โดยมาจากการอ่าน

มิริแอม (Mirriam. 1950 : 623 - 636) ได้ศึกษาจำนวนเวลาเรียนทักษะต่าง ๆ ของนักเรียนพบว่า อัตราส่วนที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักเรียนในวันหนึ่ง ๆ ในโรงเรียนเป็นดังนี้

การอ่านใช้เวลาร้อยละ	36
การพูดใช้เวลาร้อยละ	25
การฟังใช้เวลาร้อยละ	22
การเขียนใช้เวลาร้อยละ	17

ดังนั้นก็เห็นได้ว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ไข่มากในชีวิตประจำวัน ความเป็นจริงนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของสุริท เพียร์ชอม และ สายใจ อินทรมพรรย์ (สุริท เพียร์ชอม และ สายใจ อินทรมพรรย์ 2523 : 98) อีกทั้งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้า และประสบผลสำเร็จในการเรียน

ในการอ่านนั้น ผู้อ่านแต่ละคนจะมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันไป บางคนอ่านเพื่อความสนุก บางคนอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้อ่านมีเหมือนกัน คือ ความเข้าใจ ความเข้าใจในที่นี้หมายถึงการที่ผู้อ่านมีความสามารถและทักษะในอันที่จะใช้สติปัญญารับรู้สิ่งที่ได้อ่านมา รวบรวมข้อมูลที่ได้รับมา ใ้ให้เป็นประโยชน์ และแสดงความเข้าใจออกมาเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ (สุริท เพียร์ชอม และ สายใจ อินทรมพรรย์ 2523 : 66) เกี่ยวกับความเข้าใจการอ่านนี้ ได้มีผู้แสดงความคิดเห็นไว้อย่าง ๆ เช่น

รีเวส (Reeves. 1966 : 1-3) แสดงความคิดเห็นไว้พอสรุปได้ว่า

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน และมีความสำคัญต่อความนึกคิด ความรู้สึก และต่อชีวิตคนเรา ผู้ที่มีประสิทธิภาพในการอ่านน้อย นั้นว่าเสียเปรียบผู้อื่นมาก

ชลธิรา กลัณฐอยู่ (ชลธิรา กลัณฐอยู่ 2517 : 14) ได้แสดงความเห็นไว้ดังนี้

ผู้ที่อ่านหนังสือเป็น ย่อมสามารถอ่านได้รวดเร็ว เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ฉับไว สามารถจับใจความได้ครบถ้วน ทั้งแยกแยะได้ว่า ใจความใดเป็นใจความสำคัญ ใจความใดเป็นใจความรอง

ทิงเกอร์ (Tinker. 1925 : 15) กล่าวถึงความเข้าใจการอ่านว่า

ความเข้าใจเป็นจุดหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิด ความเข้าใจแจ่มแจ้งในสิ่งที่อ่านจะช่วยให้เรารวบรวมความ ความคิดจากสิ่งที่อ่านได้ ฉะนั้นการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านนั้นมาก

ฟากเน (Fagan, 1971 : 67 - 172) กล่าวสรุปไว้ว่าการอ่านเป็นรากฐานเบื้องต้นของการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ การอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการฝึกฝน การที่จะอ่านได้ดั่งนั้น ไม่ใช่อ่านได้คล่อง หรือสามารถเข้าใจโครงสร้างพื้นฐานทางภาษาได้เท่านั้น แต่จะต้องประกอบด้วยความสามารถที่จะเข้าใจข้อความที่เขียนด้วย

จากแนวคิดข้างต้นเราจึงเห็นได้ว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะสำคัญ เพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาทั้งสรรพวิชาการทำงาน ๆ ความบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่าน มีทักษะในการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูง ย่อมแสวงหาความรู้ และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุรจิต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรหม 2523 : 98) ดังนั้นครูจึงควรให้ความสนใจต่อพัฒนาการเกี่ยวกับความสามารถการอ่านของนักเรียน โดยประเมินความสามารถการอ่านของนักเรียนอยู่เสมอ เพราะนอกจากจะช่วยให้ครูเข้าใจเด็ก รู้ปัญหาที่เกี่ยวกับการอ่านแล้วยังจะเป็นแนวทาง ช่วยครูจัดปัญหา และแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้

การประเมินความสามารถในการอ่าน อาจทำได้หลายวิธี เช่น อาจใช้ แบบทดสอบการอ่านมาตรฐาน หรือแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น วิธีการโดยทั่วไปได้แก่การให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วถามคำถามที่เกี่ยวกับข้อความที่อ่าน คำถามอาจจะเป็นแบบให้นักเรียนตอบ ถูกหรือผิด (True and False type) หรือแบบเลือกตอบ (Multiple Choice type) หรือแบบให้ตอบเป็นข้อความ (Statement Answer) เป็นต้น

ยังมีแบบทดสอบการอ่านอีกวิธีหนึ่งซึ่งครูสามารถสร้างได้โดยง่าย ง่ายและได้ผลดี เรียกว่าวิธีการโคลส (Cloze Procedure) วิธีการโคลสนี้เป็นเครื่องมือทางจิตวิทยา สำหรับวัดความสามารถในการอ่านเริ่มนำมาทดลองใช้เป็นครั้งแรก

ในปี ค.ศ. 1953 โดย เทเลอร์ (Taylor. 1953 : 414 - 438) วิธีการโคลซคือการสังเกตคำใน-context ต่าง ๆ ของข้อความนอกใจแล้วตัดสินว่าลักษณะของคำทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นคำนาม สรรพนาม คณศัพท์ กริยา หรือกริยาวิเศษณ์ มีโอกาสเท่ากันในการถูกคัดออกจากข้อความใด ๆ ทั้งนี้เป็นการอนุมานว่า คำเหล่านั้นเป็นส่วนประกอบของหน่วยใหญ่คือประโยคในการสื่อความหมาย และการนำวิธีโคลซไปใช้ก็เพื่อให้ทดสอบ เกมคำลงในช่องว่างแทนที่แต่ละคำที่หายไป ผู้ที่สามารถเติมคำในช่องว่างได้ถูกต้องมากถือว่าเป็นผู้เข้าใจข้อความพยาน

การนำวิธีโคลซไปใช้วัดความสามารถการอ่านนี้ ได้มีการวิจัยกันทั่วทั้งในต่างประเทศ และภายในประเทศ เช่น งานวิจัยของ เทเลอร์ (Taylor. 1953 : 414 - 438) โคลแมน (Coleman. 1963 : 651 - 655) คัลเฮน (Culhane. 1970 : 410) โอเลอร์ (Oller. 1971 : 315 - 316) รุฟเนอร์ (Ruffner. 1972 : 2774 - A) คงเคียน ศาสตราจารย์ (คงเคียน ศาสตราจารย์ 2515) กัลยา กาญจนารักษ์ (กัลยา กาญจนารักษ์ 2517) ภวนา จันทวรรณ (ภวนา จันทวรรณ 2517) เป็นต้น

ผลการวิจัยข้างต้นพบว่าวิธีการโคลซมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ ทั้งในแง่วัดโครงสร้างของภาษาและความสามารถในการอ่าน นอกจากนี้ยังพบว่า วิธีโคลซสามารถจะนำไปคิดแปลงใช้ทดสอบในเรื่องอื่น ๆ ได้อีก เช่น วัดความยากง่ายของการใช้ภาษา (บัญญัติ เรื่องศรี 2518)

งานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น เป็นการวัดความสามารถการอ่าน จากความเรียงร้อยแก้ว ส่วนข้อความเชิงร้อยกรองนั้นยังไม่ปรากฏว่าใครเคยศึกษาค้นคว้าไว้ก่อนเลย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษา ความสามารถในการอ่านและปัญหาการอ่านบทร้อยกรองไทย โดยนำบทร้อยกรองไทยเรื่องต่าง ๆ มาสร้างเป็นแบบทดสอบตามวิธีการโคลซ

เพราะเชื่อว่าแบบทดสอบนี้ จะสามารถวัดความสามารถการอ่าน บทร้อยกรองได้ ทั้งยัง
สามารถใช้เป็นเครื่องมือวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียน ตลอดจนจำแนกระดับความสามารถ
ของผู้เรียนได้ดี เพาเพิ่มเติมกับการวัดความสามารถการอ่านจากความเรียงร้อยแก้วที่เคย
มีผู้วิจัยมาแล้วสร้างเป็นแบบทดสอบตามวิธีโคลซ เพราะเชื่อว่าแบบทดสอบนี้ จะสามารถ
วัดความสามารถการอ่านบทร้อยกรองได้ทั้งยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือวิเคราะห์
ปัญหาของผู้เรียน ตลอดจนจำแนกระดับความสามารถ ของผู้เรียนได้ดี เพาเพิ่มเติมกับการวัดความ
สามารถในการอ่าน จากความเรียงร้อยแก้วที่เคยมีผู้วิจัยมาแล้ว

ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านร้อยกรองไทยของนิสิต โดยใช้แบบทดสอบ
แนวโคลซ
2. เพื่อศึกษาปัญหาการอ่านร้อยกรองไทยของนิสิต โดยใช้แบบทดสอบแนวโคลซ

ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้

1. ทำให้ทราบถึงความสามารถในการอ่านร้อยกรองของผู้เรียน
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาการอ่านร้อยกรองของผู้เรียน
3. ช่วยให้ครูสามารถกำหนดวิธีการสอน และเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับ
ความสามารถในการอ่านร้อยกรองของตัวผู้เรียน

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

1. กลุ่มประชากร
 - 1.1 กลุ่มประชากรเป็นนิสิตวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตประสานมิตร

1.2 กลุ่มประชากรนี้จะถือเฉพาะวิชาเอกเป็นสำคัญ ตัวแปรแทรกซ้อนอื่น ๆ เช่น อายุ เพศ รอบการศึกษา ภูมิฐานะ ฯลฯ จะไม่คำนึงถึง

2. จะศึกษากับร่องรอยต่อไปนี้เท่านั้น

รายงานสภาพ
กลอนสุภาพ
กาพย์ยานี
โคลงสี่สุภาพ และ
อินทรีวิเชียรรัตน์

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

บทร้อยกรองไทย

หมายถึง งานประพันธ์ประเภท โคลง ฉันท์
กาพย์ กลอน และราย ซึ่งนักกวีและ
ช่างกวีพิเคราะห์ไปทั่วงานเขียนร้อยแก้ว
ทั่วไป

ความสามารถในการอ่าน
(Reading Ability)

หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความรู้ เรื่องใน เรื่อง ศัพท์
และสัญลักษณ์ เข้าใจถึงความสัมพันธ์
ของความคิด และสามารถเลือกใช้
ภาษาได้อย่างเหมาะสม

ปัญหาการอ่าน

หมายถึง การที่ผู้เรียนเลือกคำมาเติมผิดไปจาก
ข้อเฉลย

วิธีการโคลซ

(Cloze Procedure)

แบบทดสอบแนวโคลซ

คำ

ศัพท์

ฉันทลักษณ์

ความสามารถในการใช้ภาษา

หมายถึง การทดสอบชนิดหนึ่งที่ใช้วิธีสุ่มตัดคำออกจากข้อความโดยสุ่มตัดคำมักับทางฉันทลักษณ์ในบทประพันธ์และคำอื่น ๆ ที่ให้ความเกี่ยวกับคำศัพท์

หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการอ่านโดยอาศัยวิธีการโคลซซึ่งใช้ในการทดสอบข้อความที่เป็นร้อยแก้ว

หมายถึง ถอยคำในภาษาทั่วไปที่ให้ความหมายสมบูรณ์ ซึ่งมีทั้ง คำมูล เช่น รัก เจริญ เขียน ฯลฯ และคำประสม เช่น แม่ศรีเรือน เภาใหม่ เทียนไข ฯลฯ

หมายถึง คำยากที่ผู้เรียนต้องแปล และเป็นคำที่ต่างจากคำธรรมดาทั่วไป เช่น คำรู้ กองเก็จ เจริญแรง ฯลฯ

หมายถึง ข้อบังคับในบทประพันธ์ ได้แก่ จำนวน คำ สัมผัส คำบังคับเอก คำบังคับโท คำกรุ และคำลหุ

หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถเลือกคำตอบได้ในแบบทดสอบใดโดยมีความหมายถูกต้อง และเหมาะสมกับระดับภาษา

ความสัมพันธ์ของความคิด

นิสิต

หมายถึง การที่ผู้เรียนเลือกคำตอบใดสักข้อ
กับเนื้อหาความรู้ที่ปรากฏ

หมายถึง นิสิตวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและวิธีการโคลงนั้น ได้มีผู้ศึกษามาแล้วเป็นจำนวนมาก ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำมาแยกกล่าวเป็นเรื่อง ๆ ตามลำดับคือ

1. ความสำคัญของการอ่านรอบรอม
2. ทฤษฎีและหลักการโคลง
3. วิธีการโคลง กับการวัดความสามารถทางการอ่าน
4. งานวิจัยต่าง ๆ
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยภายในประเทศ

1. ความสำคัญของการอ่านรอบรอม

โดยทั่วไปการอ่านหนังสือ มีผลสำคัญต่อผู้อ่านอยู่ 2 ประการ คือประการแรก อ่านแล้วไต่รอม ประการที่สองอ่านแล้วไต่รอส (กาญจนา นาคสกุล และคณะ 2521 : 159) การอ่านประการแรก เป็นการอ่านในเนื้อหาสาระสำคัญของข้อความ การแยกแยะใจความสำคัญออกจากรายละเอียด ตลอดจนมองเห็นความสัมพันธ์ของข้อความ ส่วนการอ่านประเภทที่สองนั้น เป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง หรือความเพลิดเพลิน คำว่า **รอม** หมายถึงความงามหรือสุนทรีภาพในงานเขียนซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 2 ประการคือ คุณลักษณะทางเสียง และคุณลักษณะทางความหมาย คุณลักษณะ 2 ประการดังกล่าว เกิดขึ้นได้เพราะรู้จักนำคำหลาย ๆ คำมาเรียงต่อกันเป็นข้อความ (กาญจนา นาคสกุล และคณะ 2521 : 189)

ผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีจุดประสงค์ต่างกันในการอ่าน เช่น บางคนอาจต้องการความสนุกทางอารมณ์ บางคนต้องการรับรู้รสของภาษา บางคนต้องการศึกษา หรือปรัชญา (วิกา กงกะนันท์ 2523 : 138) เป็นต้น แต่ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ประโยชน์ที่ได้รับ ก็คือเกิดนิสัยรักการอ่านหนังสือ เพราะวรรณศิลป์เป็นงานที่ยกย่องให้คนเกิดนิสัยรักการอ่าน (วิกา กงกะนันท์ 2523 : 144) ประโยชน์ด้านอื่น ๆ อีกคือ ประโยชน์ในทางภาษา ทั้งนี้เพื่อให้รู้ถึงพัฒนาการของภาษาว่ามีจนถึงระดับใด ประโยชน์ทางด้านศิลปะ นั่นคือ ทำให้เกิดความเข้าใจถึงจิตใจของมนุษย์ในระดับที่ประณีต และเห็นสมรรถภาพของมนุษย์ที่แสดงออกโดยอาศัยความสุนทรีย์ เป็นเครื่องมือ ประโยชน์ด้านสุดท้ายคือความเข้าใจชีวิต นั่นคือ เข้าถึงการสื่อสารระดับสูงของมนุษย์ ซึ่งเป็นการสื่อสารทางอารมณ์ อันประณีต (ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2520 : 53 - 55)

✓ ลักษณะการอ่านที่ดีและน่าจะเป็นไปได้ คือ ผู้อ่านควรจะสนใจทั้งส่วนที่เป็นความและส่วนที่เป็นรส จึงนับได้ว่าผู้อ่านนั้นอ่านหนังสือเป็น (กาญจนา นาคสกุล และคณะ 2521 : 183) นอกจากนี้ยังมีส่วนที่ควรคำนึง คือ สมรรถภาพของการอ่าน ซึ่งมีหลายระดับได้แก่ อ่านออก อ่านคล่อง อ่านเข้าใจเรื่อง อ่านแล้วแยกแยะข้อความชนิดต่าง ๆ ได้จนถึงอ่านแล้วตีความได้ สมรรถภาพของการอ่านที่ต้องการคือ ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้หลายชนิด ตีความได้ควมเข้าใจกว้างขวาง และสามารถวิจารณ์กลวิธีการแต่งได้ (ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2520 : 32) ซึ่งมีผู้อ่านน้อยคนนักที่มีความสามารถได้เช่นนี้ และผู้ที่มีความสามารถเช่นนี้ได้ ก็ต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมาแต่เป็นอย่างดี จนสามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2524 : 15) ได้มองเห็นความสำคัญและขอประโยชน์ดังกล่าว ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 จึงได้วางจุดมุ่งหมายการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาไทยไว้เป็นประการต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อให้ตระหนักในสำคัญของภาษาไทย ในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสาร
 ประชาชาติไทย ให้มีความนิยมอันพึงประสงค์ในการเรียนภาษาไทย และมีความภาคภูมิใจใน
 วัฒนธรรมทางภาษาของชาติ

2. เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติของภาษาและรู้จักสังเกตลักษณะทั่วไปของภาษาไทย
 สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามระเบียบของภาษา

3. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันนำไปสู่การ
 พัฒนาของทุกคนเพื่อประโยชน์สุขแก่ตนเองและสังคม

4. เพื่อให้สามารถคิดต่อสื่อสารธุรกิจต่าง ๆ ให้สัมฤทธิ์ผล ทั้งในการพูดและ
 การเขียน สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามระดับของบุคคล เหมาะสมกับกาลเทศะและ
 สถานการณ์

5. เพื่อให้สามารถอ่านออกเสียง ให้ผู้ฟังรับสารได้แจ่มแจ้ง สามารถอ่าน
 หนังสือ และมีนิสัยรักการอ่าน

6. เพื่อให้เข้าใจ และสามารถวิเคราะห์เรื่องราวที่ไต่ฟัง ได้อ่านจากบุคคล
 หรือจากสื่อมวลชนอันจะทำให้เกิดวิจารณ์

7. เพื่อให้ประจักษ์ในคุณค่าของวรรณคดีตามควรแก่วัยและศักยภาพ สามารถ
 อ่านและเข้าใจวรรณคดีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและที่สร้างสรรค์ขึ้นในปัจจุบัน

8. เพื่อให้มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ในโรง-
 เรียน และที่อื่น ๆ ทั้งในชั้นอาชีว และเพื่อประโยชน์สุขในชั้นอื่น ๆ

9. เพื่อให้สามารถทักษะทางภาษา เป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อหรือในการ
 ศึกษาค้นคว้าวิทยาการต่าง ๆ ตามความสนใจ

นอกจากนี้ คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ 2524 : 18 - 39)
ได้กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการเรียนการสอนไว้ เช่น

รายวิชา ท. 401

ในการอ่าน สามารถจับใจความสำคัญหรือแก่นของสาร เข้าใจสารที่สำคัญรอง ๆ
ลงไปได้ สามารถแยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็นของผู้เขียน ทั้งนี้หมายถึงบทเขียนร้อยแก้วและบท
ประพันธ์ รวมทั้งพิจารณาว่ามีประโยชน์หรือไม่แก่ตนเองหรือสังคมอย่างไรเพียงไหน

รายวิชา ท. 606

สำหรับรายวิชานี้ ควรสนใจสมรรถภาพและเอกลักษณ์ของผู้เรียน ให้มีการซ่อม
เสริมความสามารถและสร้างศักยภาพโดยมอบหมายให้นักเรียนทำงานด้วยตนเองมาก
ยิ่งขึ้น ให้นักเรียนสำรวจความถนัดในทางภาษาของตนเองและให้รู้จักเพิ่มพูนสมรรถภาพทาง
ภาษาคด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้แนะนำ

เนื้อหาที่กล่าวข้างต้นจึงสอดคล้องกับการศึกษาครั้งนี้ ในแง่ที่จะค้นหาวิธีการที่ดี
ในการอ่าน อันจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดสมรรถภาพทางการอ่านที่ต้องการคืออ่านได้เข้าใจ สามารถ
ตีความข้อความที่อ่านได้ ตลอดจนสร้างเสริมศักยภาพของผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น

2. ทฤษฎีและหลักการโคลซ

วิธีการโคลซ คือการสุ่มตัดคำออกจากข้อความในช่วงความถี่ของจำนวนคำเท่า ๆ กัน
ตั้งแต่ทุกคำที่ 5 ถึง ทุกคำที่ 10 หรืออาจจะตัดคำบางชนิด เช่น คำนาม คำกริยา เหล่านี้เป็น
ต้น การสุ่มตัดคำในลักษณะเช่นนี้ เพราะถือว่า คำทุกชนิดมีโอกาสเท่ากันในการถูกตัดออกจาก
ข้อความและคำต่าง ๆ กลายเป็นส่วนประกอบของหน่วยใหญ่ คือ ประโยคซึ่งใช้ในการสื่อความ
หมาย การใช้วิธีการโคลซทำให้ผู้รับความหมายเดิมนำในช่องว่างของแต่ละคำที่ขาดหายไป
ประสิทธิภาพของการใช้ภาษาได้อย่างเข้าใจ จะประเมินจากคำที่เดิมนั้นว่าถูกหรือใกล้เคียงคำ
เดิมมากหรือน้อยเพียงใด

วิธีโคธนั้น อาศัยหลักการทางจิตวิทยา 3 ประการคือ

1. จิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt Psychology)
2. การให้รายละเอียด (Information Theory)
3. การเลือกคำตอบลำดับขั้น (Mediation Hypothesis) ในเรื่อง response hierarchy)

(จันทร์ บุรณมรรพ 2515 : 12)

หลักการที่ 1 จิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt Psychology) ในเรื่อง หลักการสิ้นสุด (closure) ของกระบวนการรับรู้ หลักการนี้เชื่อว่าบุคคลจะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ในลักษณะรวมมากกว่าจะแยกรับรู้ทีละส่วน (สมปรารถนา ลายนก 2522 : 12) ดังนั้นวิธีการโคธจึงยึดแนวของการเห็นสิ่งที่ไม่สมบูรณ์ หรือการขาดแห่งของส่วนใดส่วนหนึ่งว่าบุคคลจะมีแนวโน้มที่จะต่อเติม ส่วนที่ขาดหายไป ให้ได้ความครบถ้วนบริบูรณ์ (จันทร์ บุรณมรรพ 2515 : 13)

หลักการที่ 2 หลักการให้รายละเอียด (Information Theory) หมายถึง การที่คนจะมีโอกาสเติมคำที่ถูกต้องได้นั้นขึ้นอยู่กับช่องว่าง ที่เห็นไว้ว่าสามารถที่จะใส่คำต่าง ๆ ได้มากหรือน้อย ถ้าเป็นช่องว่างที่สามารถเลือกคำเติมได้มากแสดงว่าช่องว่างนั้น มีรายละเอียด (Information) มาก ส่วนช่องว่างที่มีข้อความเชิงบังคับ ให้เติมคำได้จำกัดแสดงว่าช่องว่างนั้น ให้รายละเอียดน้อย (จันทร์ บุรณมรรพ 2515 : 13)

หลักการที่ 3 การเลือกคำตอบลำดับขั้น (Mediation Hypothesis ในเรื่อง response hierarchy) หลักการนี้เชื่อว่าบุคคลจะเลือกคำตอบตามความคุ้นเคยและความรู้ของแต่ละบุคคลที่มีต่อกำนั้น ๆ ความคุ้นเคยและความรู้ได้มาจากการประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่มีต่อกำนั้น ๆ (สมปรารถนา ลายนก 2522 : 15)

จากแนวคิดทั้ง 3 ประการดังกล่าวข้างต้น เทเลอร์ จึงได้หาวิธีการทดสอบเกี่ยวกับการสื่อสารขึ้น เขาคิดสร้างแบบทดสอบชนิดใหม่ เพื่อวัดความสามารถในการสื่อสาร และให้ชื่อว่าแบบทดสอบโคลซ โดยสร้างตามหลักการต่อไปนี้

1. เลือกข้อความในตอนที่น่าสนใจ อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับเด็ก ความยาวของข้อความอย่างระหวาง 200 - 250 คำ
2. การตัดคำออกจากข้อความจะให้ตารางสุ่ม หรือตัดระหว่างคำที่ 5 ถึงคำที่ 10 หรือจะตัดคำบางชนิดที่ต้องการศึกษา แล้วกรอกระโยคแรกและสุดท้ายไว้ เพื่อเป็นความนำและสรุป
3. มีเส้นแทนที่ช่องว่างของแต่ละคำที่ตัดออก

(จันทร์ บุรณรรพทา 2515 : 12-21)

3. วิธีการโคลซกับการวัดความเข้าใจในการอ่าน

การอ่านจัดว่าเป็นทักษะสำคัญที่จำเป็นในการใช้ภาษา ดังนั้นจึงมีผู้ให้ความสนใจ และศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการอ่านไว้มาก บอนด์และทิงเกอร์ (Bond and Tinker, 1975 : 19) มีความคิดว่าการอ่านเป็นขบวนการสำคัญที่เกี่ยวกับสัญลักษณ์ สัญลักษณ์เหล่านี้เป็นสิ่งเร้าให้ผู้อ่านระลึกถึงความหมายของคำ ซึ่งผู้อ่านรู้ได้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา การที่ผู้อ่านจะเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องสามารถตีความ หรือประเมินค่าจากความหมายที่อ่าน

นอกจากจะเป็นเรื่องของการตีความแล้ว การอ่านยังเป็นพฤติกรรมของประสาทสัมผัส (นิทัศน์ เสนอพิทักษ์ 2525 : 8) ซึ่งมีพัฒนาการเป็นขั้นตอน จากการจำถ้อยคำที่พบเห็นบ่อย ๆ ไปสู่การแปลความ ตีความและสรุปความในขั้นสุดท้าย กิบสัน (อ้างจาก สมปรรณนา ลาภานก 2522 : 15-16) ได้จัดกระบวนการอ่านตามพฤติกรรมดังนี้

ขั้นแรกได้แก่ การรับสื่อสาร (receiving communication) คือเมื่อเห็นตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์พิมพ์

ขั้นที่สอง เป็นการแยกหรือเลือกคำตอบสนองตามตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์พิมพ์ (making discriminative response to graphic symbols)

ขั้นที่สาม เป็นการแปลสัญลักษณ์พิมพ์หรือตัวหนังสือเป็นคำพูด เพื่อเข้าใจความหมาย (decoding graphic symbols to speech)

ขั้นที่สี่ เป็นการสัมพันธ์ความหมายจากคำพูด กับสัญลักษณ์พิมพ์ คือข้อความที่อ่าน (getting meaning from the printed page)

สเปช และเบอร์ก (Spache and Berg. 1955 : 83) ได้อภิปรายเกี่ยวกับปัญหาการอ่านของนักเรียนว่า มาจากสาเหตุประการต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้

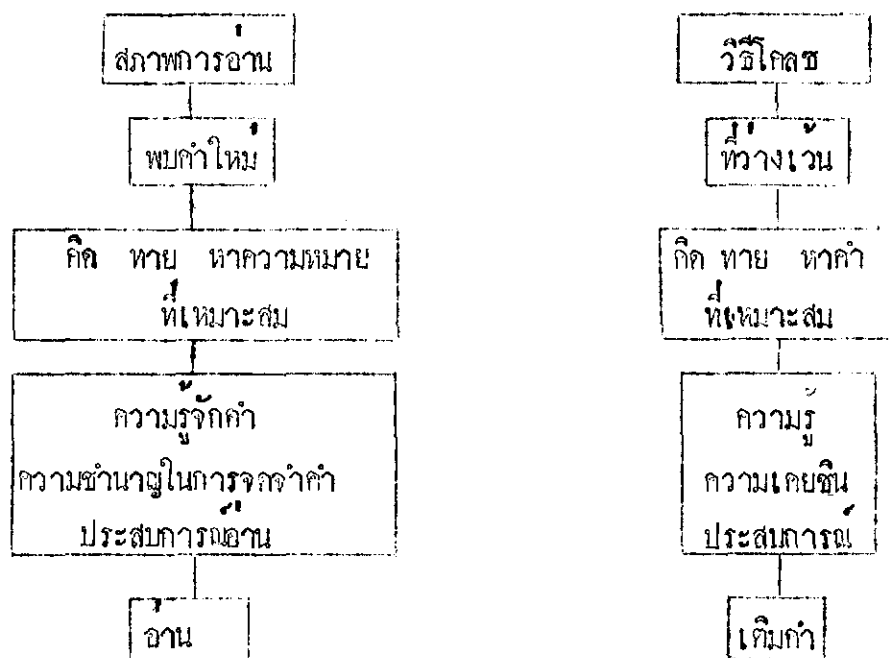
1. อ่านช้า เนื่องจากอ่านออกเสียง
2. ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากการอ่าน ทั้งนี้เนื่องจากอ่านทีละคำ แทนที่จะอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อรวมเข้าเป็นหน่วยความนึก
3. ขาดทักษะในการทำความเข้าใจเรื่องทั้งนี้เพราะรู้ศัพท์น้อยทำให้จับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้

ปัญหาการอ่านดังกล่าวข้างต้นนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน ดังนั้น จันทอร บุรณมรรพทา (จันทอร บุรณมรรพทา 2525 : 12-21) จึงมีความเห็นว่า เพื่อที่จะให้นักเรียน สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูจึงควรให้ความสนใจต่อการพัฒนาการ การอ่านของนักเรียนโดยเน้นประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนอยู่เสมอ

ชาวล แพทย์กุล (ชาวล แพทย์กุล 2517 : 25-29) มองเห็นความสำคัญของการวัดความเข้าใจการอ่านว่า เป็นเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งในการวัดผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนภาษา ซึ่งมุ่งวัดความสามารถในการรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ จากข้อความที่อ่าน สามารถแปลความหมาย ที่ความ วิเคราะห์หาความสำคัญและความสัมพันธ์ของข้อความนั้น ๆ เป็นสำคัญ นอกจากนี้ ความสามารถในการจัดลำดับคำหรือกลุ่มคำในประโยค การให้ช้อยคำให้ถูกต้องตามความหมายที่ต้องการ ก็เป็นเป้าหมายอีกประการหนึ่งในการวัดประสิทธิภาพของการใช้ภาษา

เมื่อพิจารณาให้ถี่ถ้วนการอ่านก็เปรียบได้กับกระบวนการของวิธีโคลซ กล่าวคือการคิด หายและหาคำ ที่เหมาะสมมาเติมในช่องว่างของคำที่ขาดหายไป วิธีโคลซ ก็เหมือนกับ การพบคำใหม่ในสภาพการอ่าน ผู้อ่านจะต้องคิด เสาะหาหรือหาความหมายที่เหมาะสมมาสัมพันธ์กับคำใหม่นี้ เหมือนกับการหาคำมาเติมในช่องว่างให้ได้ความเหมาะสมเช่นกัน

แผนภูมิข้างล่างนี้จะแสดงให้เห็นความคล้ายคลึงของสภาพการทั้งสอง

แผนภูมิเปรียบเทียบสภาพการอ่านและวิธีโคลซ
(จันทอร บวรพรต 2515 : 18)

4. งานวิจัยต่าง ๆ

4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับแบบทดสอบโคลซมีเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1953 โดยวิลสัน เทเลอร์ (Taylor. 1953 : 416) ในครั้งนั้น เทเลอร์ ได้ใช้แบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือทางจิตวิทยาสำหรับวัดความสามารถในการสื่อสาร เขาให้ความหมายของวิธีการโคลซว่า เป็นวิธีการของการแปลความหมายข่าวสารที่ได้รับ เนื่องจากผู้ส่งภาษาใดหัวข้อความบางตอนขาดหายไป ผู้รับจึงจำเป็นต้องทำให้ข้อความนั้นสมบูรณ์ขึ้นมาโดยอาศัยขบวนการต่าง ๆ เป็นเครื่องมือออกแนะให้เกิดความเข้าใจ และเขาได้ทดลองศึกษาวิธีการโคลซเพื่อเปรียบเทียบเรื่องลักษณะการตัดคำ คือการตัดคำแบบสุ่ม (Random deletion) กับการตัดคำทุกช่วงความถี่ของคำเท่า ๆ กัน (Every n^{th} word deletion) คือตัดคำที่ 5 และที่ 10 จากการสำรวจพบว่า เมื่อนำผลการทดสอบครั้งที่ 1 ซึ่งทดสอบกับผู้ทดสอบ 6 คน ใช้แบบทดสอบชนิดตัดทุกคำที่ 5 ออกจากข้อความและมีคำทั่ว 35 คำ เปรียบเทียบกับผลการทดสอบครั้งที่ 2 ซึ่งทดสอบกับผู้ทดสอบ 12 คน ใช้แบบทดสอบชนิดตัดทุกคำที่ 10 ออกจากข้อความและมีคำทั่ว 16 คำ ผลปรากฏว่า การทดสอบครั้งที่ 1 นั้นได้ผลดีกว่าครั้งที่ 2

ต่อมาในปี ค.ศ. 1956 เทเลอร์ (Taylor. 1956 : 42-48) ได้ทดลองหาความสัมพันธ์และความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบโคลซ เขานำแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 10 จำนวน 2 ชุด กับแบบทดสอบวัดความเข้าใจ 2 ชุด ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 152 คน กลุ่มตัวอย่างนี้เป็นผู้ที่กำลังฝึกงานอยู่ฐานบินแซมป์สัน (Sampson Air Force Base) ในเมืองนิวออร์ก ครั้งแรกเทเลอร์ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบโคลซ และแบบทดสอบวัดความเข้าใจชุดแรก ต่อมาอีก 1 สัปดาห์ เขาจึงได้ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบโคลซ และแบบทดสอบวัดความเข้าใจชุดที่ 2 แล้วจึงนำคะแนนที่ได้ทั้งหมดไปเทียบกับคะแนนจากแบบทดสอบวัดความถนัดทางคุณสมบัติของกองทัพอากาศ (Armed

Forces Qualification Test or A F Q T) ผลการวิเคราะห์พบว่าคะแนน
ทั้ง 5 ชุด มีค่าคะแนนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง นั่นคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบ
ทั้ง 2 ชุด ในการทดสอบครั้งแรก เท่ากับ .70 การทดสอบครั้งหลังเท่ากับ .80
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบความเข้าใจครั้งแรกและครั้งหลังเท่ากับ .83 ค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบโคลซ ครั้งแรกและครั้งหลังเท่ากับ .88 แสดงว่า
แบบทดสอบทุกชุดมีคุณสมบัติในการวัดความเข้าใจได้เท่าเทียมกัน

การวิจัยของเพเลอร์ มีผลทำให้นักการศึกษาต่าง ๆ เกิดความสนใจในวิธีแบบนี้
จึงได้มีแนววิธีการโคลซไปศึกษาอย่างมากมาย

บอร์มัท (Bormuth. 1963 : 4218-4219) ได้เริ่มทดลองเกี่ยวกับวิธีการ
โคลซ เป็นครั้งแรก ในปี ค.ศ. 1962 เขาทำแบบทดสอบ 2 ชุด คือแบบทดสอบโคลซจำนวน
9 ฉบับชุดหนึ่ง กับแบบทดสอบวัดความเข้าใจจากอ่านแบบเลือกตอบอีกชุดหนึ่ง แบบทดสอบ
ทั้ง 2 ชุดนี้สร้างจากเรื่องเดียวกัน เขาทำแบบทดสอบไปสอบกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียน
ระดับ 4 ระดับ 5 และระดับ 6 เมื่อทดสอบแล้วเขาได้ไปวิเคราะห์พบว่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด สูงมาก (.964)

ในปี ค.ศ. 1963 โคลแมนและบลูเมนฟีลด์ (Coleman and Blumenfield
1963 : 651-654) ได้นำบทความจิตวิทยา 2 บทความ และความทางเทคนิคอีก 1 บทความ
สร้างเป็นแบบทดสอบโคลซ ชุดเลือกคำตอบที่ 5 และชุดเลือกตัดเฉพาะคำกริยาแล้วนำไป
ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน การทบทวนให้คะแนนจะให้ทั้งค่าที่ได้ตรงกับค่าเดิม
และค่าที่มีความหมายใกล้เคียง ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบทั้ง 2 ชุดมีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เขาสรุปได้ว่าบทความที่เขียนโดยการตัดคำกริยานั้น ทำให้ผู้อ่าน
เข้าใจดีกว่า

ต่อมาในปี ค.ศ. 1967 บอร์มัท (Bormuth. 1967 : 291-299) ได้วิจัยเกี่ยวกับแบบทดสอบโคลซิกครั้งแรกหนึ่ง เขาสร้างแบบทดสอบโคลซิกที่คัดทุกคำที่หาทั้งแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านแบบเลือกตอบ นำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบโคลซิกก่อน หลังจากนั้นประมาณ 3 วัน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบแบบเลือกตอบ นักเรียนอ่านข้อความแล้วตอบคำถามโดยไม่ย้อนกลับไปอ่านข้อความอีก จากการเปรียบเทียบคะแนนทั้ง 2 ชุด ปรากฏผลดังนี้ คะแนนจากแบบทดสอบโคลซิกร้อยละ 38 เทียบได้กับคะแนนจากแบบทดสอบเลือกตอบร้อยละ 75 ถ้านำคะแนนแบบทดสอบเลือกตอบมาคิดค่าถ่วงน้ำหนักก็จะเทียบได้ว่า คะแนนจากแบบทดสอบโคลซิกร้อยละ 43 อยู่ในระดับเดียวกับคะแนนจากแบบทดสอบเลือกตอบร้อยละ 75 ในการวิจัยคราวเดียวกันนี้ เขาได้ตรวจสอบว่าการที่ข้อความเดียวกันในการสร้างแบบทดสอบทั้ง 2 ชุดนั้น การสอบครั้งแรกจะมีผลทำให้นักเรียนเข้าใจแบบทดสอบชุดหลังดีขึ้นหรือไม่ โดยสร้างแบบทดสอบโคลซิกและแบบทดสอบเลือกตอบจากข้อความต่างกันแต่ได้ทำการวัดแล้วหาข้อสอบทั้งสองมีประสิทธิภาพในการวัดได้เท่าเทียมกัน นำแบบทดสอบทั้งสองไปทดสอบนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่ง ปรากฏว่าการทดสอบด้วยแบบทดสอบ 2 ชุด ที่สร้างจากข้อความต่างกันและมีประสิทธิภาพในการวัดได้เท่าเทียมกันนั้นไม่ได้มีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จากการทดสอบครั้งแรกที่ใช้แบบทดสอบ 2 ชุดซึ่งสร้างจากข้อความเดียวกันในการศึกษาครั้งนี้ บอร์มัท ได้กล่าวว่า การค้นพบของเขาอาจสรุปได้ว่า แบบทดสอบโคลซิกสามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนในทุกระดับชั้น ยกเว้นในระดับชั้น 1 กับ 2 เท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากในระดับนี้ การอ่านยังไม่คล่องพอที่จะใช้วิธีการนี้ได้

ในปีต่อมา บอร์มัท (Bormuth. 1968 : 180-196) ได้ทดสอบอีกเพื่อหาค่าเปรียบเทียบการศึกษาในครั้งก่อน โดยใช้แบบทดสอบโคลซิกเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐาน (California Reading Achievement Test Scores) ในการศึกษานี้ครั้งนี้เขาใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 120 คน เป็นนักเรียนประถม 4 ประถม 5 และประถม 6

ใช้แบบทดสอบโคลซ 4 ชุด คัดคำออกทุกคำที่ 5 ให้คะแนนเฉพาะคำที่ถูกต้องจริง ๆ (exact word) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคะแนนจากแบบทดสอบโคลซ 44 % และ 75 % เทียบได้กับคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐานในการอ่าน 75 % และ 95 % ตามลำดับ เขายังยืนยันว่า ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ความแม่นยำมากกว่าผลจากการศึกษาครั้งก่อน ๆ ในปี ค.ศ. 1967 ของเขา

ในปี ค.ศ. 1969 ฮาร์เตอร์ (Harter. 1969 : 4320- A) ได้ทดลองนำเอาวิธีโคลซมาวัดความเข้าใจและวัดระดับความยากของข้อความ ภาษาอังกฤษธรรมดา เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบความเข้าใจแบบเลือกตอบและแบบทดสอบโคลซโดยสร้างจากข้อความภาษาอังกฤษทางคณิตศาสตร์ 5 ตอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น 7 ถึง 10 จำนวน 1,717 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบโคลซใช้เป็นเครื่องมือทำนายการอ่านข้อความภาษาอังกฤษ ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น 7 ถึง 10 ได้แม่นยำ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซกับแบบทดสอบความเข้าใจอยู่ในระดับสูง

ในปี ค.ศ. 1970 คัลเฮน (Culhane. 1970 : 410-414) ได้วิจัยเกี่ยวกับแบบทดสอบโคลซ เขาเสนอบทความเกี่ยวกับการวิจัยและสรุปผลการวิจัยของเขาว่า เนื้อหาในบทความที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบนั้น จะมีความสัมพันธ์กับการเลือกคำคำนั้นคือบทความเกี่ยวกับความเป็นจริง วิธีคิดแบบตัดทุก ๆ คำที่ 10 ได้ผลดีที่สุด ส่วนบทความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวต่าง ๆ หรือบทความประเภทคำบรรยายนั้นการตัดทุกคำที่ 5 จะได้ผลดีที่สุด

✓ ในปี ค.ศ. 1972 เคเนดี้ (Kennedy 1972 : 6206- A) นำวิธีโคลซมาใช้วัดความเข้าใจการอ่านและการฟังแก่นักเรียนที่มีสมรรถนะทางการอ่านต่ำโดยทำการทดลองกับนักเรียนประถม 3 จำนวน 4 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของระดับการอ่านใกล้เคียงกัน กลุ่มทดลองกลุ่มแรก ได้รับการฝึกอ่านด้วยวิธีโคลซ กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับ

การฝึกการฟัง ด้วยวิธีโคลซ ส่วนกลุ่มควบคุมกลุ่มแรกได้ฝึกการอ่านออกเสียงในระยะเวลาเท่ากับกลุ่มทดลองทั้งสองได้ฝึก กลุ่มควบคุมอีกกลุ่มหนึ่งอยู่ในชั้นเรียนตามปกติ ไม่ได้รับการทดลองใด ๆ หลังจากการฝึกสิ้นสุดลง เกเนต์ ได้ทดสอบการอ่านและการฟังของนักเรียนทุกกลุ่มโดยทำการทดสอบทีละคนและได้ใช้แบบฝึกหัดชุดการฟังและการอ่านเตอร์เรล ระดับกลาง (Dorrel Listening-Reading Series, Intermediate Level) ทดสอบนักเรียนเป็นกลุ่มทุกกลุ่ม ผลการทดลองปรากฏว่า ความเข้าใจในการฟังและการอ่านของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ก็ดีกว่ากลุ่มควบคุมทั้ง 2 กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการฝึกการอ่านด้วยวิธีโคลซให้ประโยชน์ในด้านความเข้าใจการอ่านและการฝึกฟังด้วยวิธีโคลซ ให้ประโยชน์ในด้านความเข้าใจการอ่านและการฝึกฟังด้วยวิธีโคลซให้ประโยชน์ในด้านความเข้าใจในการฟัง

ในปีเดียวกันนี้ โอเลอร์ และคณะ (Oller, Bowen, Ton That Dien and Mason. 1982 :1-14) ก็ได้ทำการวิจัยโดยนำแบบทดสอบโคลซภาษาเวียดนาม ภาษากับภาษาเวียดนาม และภาษาไทย และแปลแบบทดสอบโคลซภาษาเวียดนาม ภาษาไทย เป็นภาษาอังกฤษ ตัวอย่างประชากรมี 3 กลุ่ม กลุ่มที่ใช้ภาษาไทยเป็นของตัวเอง กลุ่มที่ใช้ภาษาเวียดนามเป็นของตัวเอง ซึ่งทั้งสองกลุ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมาอย่างน้อยที่สุด 6 ปี กับอีกกลุ่มหนึ่งเป็นที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นของตัวเองผลจากการทดสอบปรากฏว่า การแปลเนื้อเรื่องที่น่ามาสร้างแบบทดสอบโคลซจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งนั้น ยังคงความยากเท่ากันเป็นส่วนใหญ่ และสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการทำนายความสามารถทางการอ่าน ระหว่างผู้อ่านที่ใช้ภาษาเดียวกับภาษาที่น่ามาสร้างแบบทดสอบโคลซทั้ง 2 ชุดนั้นได้

ในปีเดียวกันกับที่โอเลอร์และคณะทำการทดลองนี้ แมสัน (Mason. 1972 : 31-38) ได้นำแบบทดสอบโคลซมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไทย แบบทดสอบโคลซที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วยข้อความ 4 เรื่อง เรื่องแรกเป็นข้อความภาษาอังกฤษ

เรื่องที่ 2 เป็นข้อความภาษาไทย เรื่องที่ 3 เป็นข้อความภาษาไทยที่แปลจากข้อความภาษาอังกฤษในเรื่องแรก และเรื่องสุดท้ายเป็นข้อความภาษาอังกฤษ ที่แปลจากข้อความภาษาไทยเรื่องที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสุวรรณาราม หนองปรือ และโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย ลพบุรี โดยให้ทุกคนทำแบบทดสอบโคลทและ 2 ชุด คือภาษาอังกฤษหนึ่งชุด และภาษาไทยหนึ่งชุด ข้อความทั้ง 2 ที่ให้นักเรียนทำจะมีข้อความไม่ซ้ำกันในการวิเคราะห์ข้อมูล นำคะแนนสอบไล่วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของกลุ่มตัวอย่างมาประกอบการวิเคราะห์หาค่า โดยการทำค่าสหสัมพันธ์ นอกจากนี้นักเรียนอเมริกัน 35 คน ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมปลาย (Senior high school) ทำแบบทดสอบโคลท ฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษ ชุดเดียวกันกับที่ให้นักเรียนไทยทำ ผลปรากฏว่าโรงเรียนสุวรรณารามที่ได้คะแนนสูงสุดในการสอบไล่ภาษาอังกฤษรายปี จะได้คะแนนจากแบบทดสอบโคลทที่เป็นภาษาอังกฤษสูงสุด หรือเกือบจะสูงสุดด้วย แต่นักเรียนโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย ที่ได้คะแนนสอบไล่ภาษาอังกฤษสูงนั้นได้คะแนนจากแบบทดสอบโคลทที่เป็นภาษาไทยนั้น ไม่ถึงระดับมัธยมเลขนิดหนึ่งของกลุ่ม

4.2 งานวิจัยภายในประเทศ

การนำวิธีการโคลทมาวิจัยภายในประเทศเริ่มต้นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1972 (พ.ศ. 2515) เมื่อ รุฟเนอร์ (Ruffner, 1972 :2774- A) ได้นำวิธีการโคลทมาใช้กับนักเรียนไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ตามลำดับเป็นเด็กชาย 151 คน เด็กหญิง 142 คน การศึกษาค้นพบว่า 1. วิธีการใช้เป็นเครื่องมือสำหรับวัดความสามารถในการอ่านของสิ่งตีพิมพ์ในภาษาไทยได้ 2. สามารถแยกแยะความสามารถในการอ่านได้ ระหว่างกลุ่มนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาได้ 3. ความแตกต่างระหว่างเพศฐานะทางสังคม และที่ตั้งของโรงเรียนมีผลต่อคะแนน คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบโคลท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4. คะแนนจากแบบทดสอบโคลท กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการอ่านและคะแนนจากแบบทดสอบเชาบีญูญาของเรเวน

(Raven's Progressive Matrices) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การวิจัยสรุปได้ว่า วิธีทดสอบนี้สามารถที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในภาษาไทย เพื่อเป็นเครื่องวัดความสามารถในการอ่านสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ และกระบวนการนี้มีคุณค่ามาก เป็นที่น่าเชื่อถือในฐานะที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับผู้วิจัยในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการอ่าน

ผลการวิจัยของรูลเฟนอร์ (Ruffner) นี้ทำให้มีผู้สนใจนำวิธีการทดสอบวัดความสามารถของนักเรียนไทยในการอ่านภาษาอังกฤษ และวัดความสามารถของนักเรียนไทยในการอ่านภาษาไทย การวิจัยเกี่ยวกับการนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยนั้น มีดังนี้

พ.ศ. 2515 ทรงเดือน ศาสตราจารย์ (ทรงเดือน ศาสตราจารย์ 2515) ได้นำวิธีการทดสอบสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านในชั้นประถมปีที่ 1 ถึงชั้นประถมปีที่ 5 โดยสร้างจากนิพนธ์และคำอ่านพจนานุกรมเชื่อถือได้ของแบบทดสอบโดยวิธีของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) พบว่าในชั้นประถมปีที่ 1 ถึง 5 ค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบมีพิสัยตั้งแต่ .85 ถึง .94 และเมื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านตามลำดับชั้นพบว่า เด็กที่เรียนในชั้นที่สูงกว่ามีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กที่เรียนในชั้นต่ำกว่า สรุปว่าความสามารถในการอ่านตามความเข้าใจในการอ่านของเด็กจะเพิ่มขึ้นเมื่อเด็กเรียนในชั้นสูงขึ้น

ปี พ.ศ. 2516 พิมพ์พรณ สมหอม (พิมพ์พรณ สมหอม 2516) เปรียบเทียบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ 5 และทุกครั้งที่ 8 กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบและแบบทดสอบวิชาอ่านเอาเรื่องภาษาไทยในชั้นประถมปีที่ 5 ประถมปีที่ 6 และประถมปีที่ 7 จำนวน 207 คน จากโรงเรียนวัดพลับพลาชัยผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ 5 และทุกครั้งที่ 8 สามารถใช้แทนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน แบบเลือกตอบและแบบทดสอบวิชาอ่านเอาเรื่องภาษาไทยได้ และเมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบ

ทดสอบทั้งสองชุดในชั้นต่าง ๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และประถมศึกษาปีที่ 6 แต่มีความแตกต่างกันในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่าแบบทดสอบโคลททั้ง 2 ชุด สามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูงกว่า และต่ำกว่าได้

ปี พ.ศ. 2517 กัลยา กาญจนภรณ (กัลยา กาญจนภรณ 2517) ได้ศึกษาเปรียบเทียบวิธีโคลทแบบเดิมค่าและแบบเลือกตอบในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประถมปีที่ 6 และประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 180 คนและนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศิลปากรนครปฐม จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบโคลทแบบดัดแปลงให้มีความง่ายเลือกตอบสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้ดีกว่าแบบเดิมค่า และแบบทดสอบโคลททั้งสองแบบ สามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างตามระดับชั้นเรียนได้

ในปี พ.ศ. 2518 กานา จันทรรณ (กานา จันทรรณ 2518) ศึกษาการไว้วิธีโคลทแบบเจาะจงลักษณะของคำ 4 ฉบับ ซึ่งสร้างจากข้อความเกี่ยวกับฉบับที่ 1 คัดทุกคำที่ 7 ฉบับที่ 2 คัดเฉพาะคำนามและ คำสรรพนาม ฉบับที่ 3 คัดเฉพาะคำกริยา ฉบับที่ 4 คัดเฉพาะคำวิเศษณ์และคำบุพบทในการเปรียบเทียบการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนชายหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประถมปีที่ 6 และประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียนวัดใหม่ของลม จำนวน 180 คน และนักศึกษาระดับปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 60 คน การทบทวนให้คะแนนให้เฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิม ผลการวิจัยพบว่า การวัดความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยโดยใช้แบบทดสอบโคลททั้ง 4 ฉบับ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังสามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในชั้นที่สูงกว่าและต่ำกว่าได้ และยังพบว่า แบบทดสอบโคลทมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านทุก ๆ ระดับชั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนในชั้นที่สูงกว่ามีความสามารถหาคำมาเติมให้ถูกต้องได้มากกว่านักเรียนในชั้นต่ำกว่า

ปี พ.ศ. 2522 สัมภาษณ์ ลายกนก (สัมภาษณ์ ลายกนก 2522)
 เปรียบเทียบแบบทดสอบโคลกับแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแบบเลือกของ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า คะแนนทดสอบโคลกับคะแนนของแบบทดสอบแบบเลือก
 กอบ เมื่อเปลี่ยนแปลงเป็นแบบทดสอบ โคล โดยใช้เกณฑ์การวัดของ John R. Bormuth
 Cloze Readability Technique อยู่ในระดับใกล้เคียงกันมาก อติชัย วิเศษวัชร
 (อติชัย วิเศษวัชร 2522) ทำการวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้ นำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยม
 ศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีน่าน จังหวัดน่าน โดยศึกษาในปีเดียวกัน

บทที่ 3 วิธีการในการศึกษาคนคว่ำ

ในการศึกษาคนคว่ำครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการในการศึกษาคนคว่ำเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเลือกกลุ่มประชากร
4. การรวบรวมข้อมูล
5. การตรวจเช็คคะแนน
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ศึกษานี้ได้แก่ หนังสือคำขวัญ และแบบเรียนต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทาง
สร้างเครื่องมือเครื่องใช้ในการศึกษาคนคว่ำ เอกสารเหล่านี้ได้แก่

- 1.1 เอกสารที่ใช้เป็นแนวทางคัดเลือกชนิดคำประพันธ์เพื่อสร้างแบบทดสอบได้แก่
หนังสือแบบเรียนภาษาไทยในระดับมัธยม ของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 5 เล่ม คือ
 - 1.1.1 หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 สำหรับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 (ม.1)
 - 1.1.2 หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 สำหรับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 (ม.2)
 - 1.1.3 หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 สำหรับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 (ม.3)

1.1.4 หนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.ศ. 3)

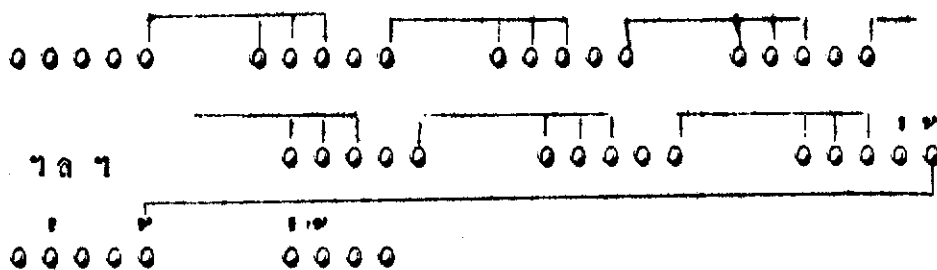
1.1.5 หนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.ศ. 4)

จากการศึกษาเอกสารทั้ง 5 เล่ม พบว่าคำประพันธ์ยังเป็นที่ยึดกันและปรากฏในหนังสือแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการนั้น มีทั้ง กาพย์ กลอน โคลงสุภาพ ฉันท์ และรายซึ่งปรากฏในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กาพย์เห่โคลง ลิลิต นิทานคำกลอน เป็นต้น

1.2 เอกสารใช้เป็นแนวทางพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องทางนิรุกติศาสตร์ของบทประพันธ์ในคำภีร์ภาษาไทย (พระยาอุปกิตศิลปสาร 2524 : 350-498) สรุปได้เป็นดังนี้

1.2.1 ร่ายสุภาพ

แผนผัง

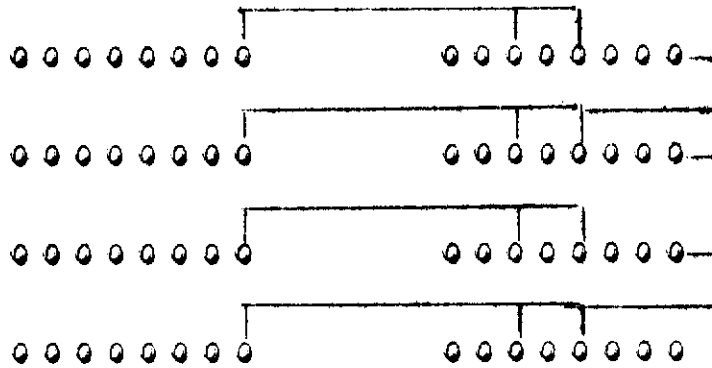

จำนวนคำ มีคัม และสัมผัส

ร่ายสุภาพ วรรคหนึ่งมี 5 คำ ในบทหนึ่ง ๆ จะมีกี่วรรคก็ได้ คำสุดท้ายของวรรคหน้า จะสัมผัสสัมผัสคำที่ 1, 2 หรือ 3 ของวรรคหลัง เมื่อจะจบบทจะต้องจบท้ายโคลง 2 สุภาพ

1.2.2 กลอนสุภาพ

แผนผัง

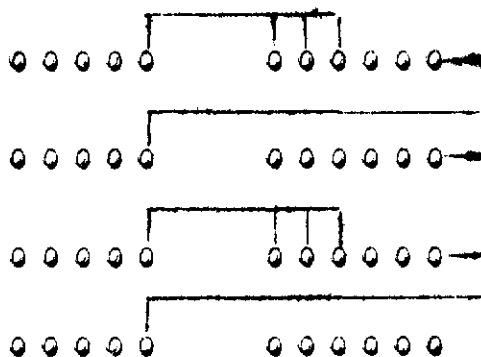

จำนวนคำ บัณฑิต และสัมผัส

กลอนสุภาพบทหนึ่งมี 4 วรรค ได้แก่ วรรคสลับ วรรครับ วรรครองและวรรคส่ง ในวรรคหนึ่ง ๆ นี้จะมีจำนวนคำ 8-9 คำ คำสุดท้ายในวรรคสลับส่งสัมผัสไปยังคำที่ 3 หรือ 5 ในวรรครับ คำสุดท้ายในวรรครับจะส่งสัมผัสไปยังคำสุดท้ายในวรรครอง และคำสุดท้ายในวรรครองก็จะส่งสัมผัสไปยังคำที่ 3 หรือ 5 ในวรรคส่ง ส่วนสัมผัสระหว่างบทนั้น คำสุดท้ายในวรรคส่งจะส่งสัมผัสมายังคำสุดท้ายในวรรครับของบทต่อไป

1.2.3 กาพย์ยานี

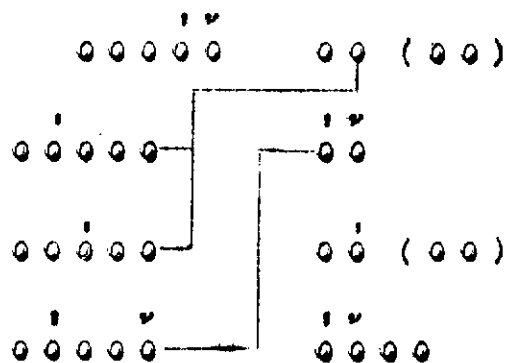
แผนผัง

จำนวนคำ บังคับ และสัมผัส

ภาพยานีบทหนึ่งมี 2 บท ในบทหนึ่ง ๆ มี 2 วรรค คือวรรคหน้าและวรรค
หลัง วรรคหน้ามีจำนวนคำ 5 คำ วรรคหลังมีจำนวนคำ 6 คำ คำสุดท้ายของ
วรรคหน้าในบทแรกจะส่งสัมผัสไปยังคำที่ 1 ถึง 3 ของวรรคหลังในบทเกี่ยว
กัน คำสุดท้ายของบทที่หนึ่ง จะส่งสัมผัสมายังคำสุดท้ายของวรรคหน้าในบทที่
สอง และคำสุดท้ายของวรรคหลังในบทที่สอง จะส่งสัมผัสมายังคำสุดท้ายของ
บทแรก ในวรรคต่อไป

1.2.4 โคลงสี่สุภาพ

จำนวนคำ บังคับ และสัมผัส

โคลงสี่สุภาพ บทหนึ่งมี 4 บท บทหนึ่ง ๆ มี 2 วรรค คือวรรคหน้า และ
วรรคหลัง ในบทที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 นั้น วรรคหน้ามี 5 คำ วรรคหลังมี
2 คำ ส่วนบทสุดท้ายนั้นวรรคหน้ามี 5 คำ วรรคหลังมี 4 คำ ในบทที่ 1
และ 3 นั้น ถ้าความไม่สมบูรณ์อาจเติมคำสร้อยได้

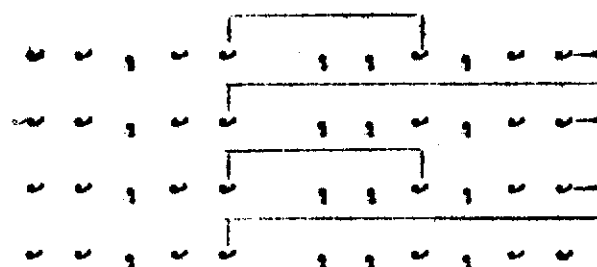
คำสุภาพ คือ คำธรรมดาไม่กำหนดเอก - โท ตามตัว คำสุภาพนี้มีจำนวน
19 คำ

คำเอก คือ คำที่บังคับไม่เอก หรือจะใช้คำกายแทนเอกก็ได้ มีจำนวน 7
คำ

คำโท คือ คำที่บังคับไม่โท มีจำนวน 4 คำ

คำสัมผัส คำสุดท้ายของบาทหนึ่ง ส่งสัมผัสไปยังคำสุดท้ายของวรรคหน้าในบาทที่ 2 และ 3 ส่วนคำสุดท้ายของบาทที่ 2 นั้น จะส่งสัมผัสไปยังคำสุดท้ายของวรรคหน้าในบาทสุดท้าย

1.2.5 อินทรีเขี้ยวเหล็ก

จำนวนคำ มังคัป แดะลัมยัส

อินทรีเขี้ยวรันท์ ๑ มี 2 บาท บาทหนึ่ง ๆ มี 11 คำ มีครุฑ (ตาม
คณะ) ถึงนี้

สัมมิส คำสุดท้ายในวรรคหน้าของบาทที่ 1 จะส่งสัมมิสมายังคำที่ 3 ของวรรค
 หลังในบาทเดียวกันและคำสุดท้ายของบาทแรก จะส่งสัมมิสมายังคำสุดท้ายของ
 วรรคแรกในบาทที่ 2 ส่วนสัมมิสระหว่างบทนั้น คำสุดท้ายของบาทที่ 2 ส่ง
 สัมมิสมายังคำสุดท้ายของบาทแรกในบทต่อไป

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านร่ายกรองไทย ซึ่งสร้างโดยอาศัยวิธีการโกลธ แบบทดสอบนี้แบ่งเป็น 5 ฉบับ คือ

1. แบบทดสอบการอ่านรายสัปดาห์	1 ฉบับ
2. แบบทดสอบการอ่านกลอนสัปดาห์	1 ฉบับ
3. แบบทดสอบการอ่านกาพย์ยานี	1 ฉบับ
4. แบบทดสอบการอ่านโคลงสี่สุภาพ	1 ฉบับ
5. แบบทดสอบการอ่านอินทรีเขียวฉันท	1 ฉบับ

แบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับนี้ ผู้วิจัย เป็นผู้สร้างขึ้นเองโดยมีกระบวนการสร้าง ตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การคัดเลือกชนิดคำประพันธ์

การคัดเลือกชนิดคำประพันธ์ คัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ คำประพันธ์ นั้นยังเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในปัจจุบันโดยศึกษาจากคำประพันธ์ปรากฏในหนังสือแบบเรียนของ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 5 เล่ม

จากการศึกษา คัดเลือกชนิดคำประพันธ์ ได้ 5 ชนิด คือ ร่ายสุภาพ กลอนสุภาพ กาพย์ยานี 11 โคลงสี่สุภาพ และอินทรีเขียวฉันท

ขั้นที่ 2 การคัดเลือกตัวอย่างบทหรือกรอน

การคัดเลือกตัวอย่างบทหรือกรอนนี้ คัดเลือกตามกฎเกณฑ์ดังนี้

- 2.1 คำประพันธ์นั้นเป็นที่รู้จักกันทั่วไป
- 2.2 เป็นบทหรือกรอนที่ถูกต้องตามฉันทลักษณ์
- 2.3 เป็นบทหรือกรอนที่ผ่านการประกวด หรือแต่งโดยผู้ที่เคยได้รับรางวัลการประกวดคำประพันธ์ประเภทบทหรือกรอนอยู่แล้ว
- 2.4 เป็นบทหรือกรอนที่ผู้คิดไม่เคยศึกษามาก่อน

จากกฎเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงคัดเลือกตัวอย่างบทร้อยกรอง จากหนังสือ
ต่าง ๆ เหล่านี้คือ

บทร้อยกรองประเภทร่าย คัดเลือกจากหนังสือ ลลิตกถาภิ ของ วันเพ็ญ ไข่ม-
กระดูก หนังสือเล่มนี้ได้รับรางวัลชนะเลิศ ประเภทร้อยกรอง ของธนาคารกรุงเทพ ประ-
จำปี 2521

บทร้อยกรองประเภทกลอน คัดเลือกจากหนังสือ ชักมาชมเมือง (หน้าค่าน้ำ)
ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ซึ่งเป็นนักเขียนที่ได้รับรางวัล การประกวดบทกวีนิพนธ์อา-
เซียน ประจำปี 2522

บทร้อยกรองประเภทกาพย์ คัดเลือกจากหนังสือ ลลิตกถาภิ ของ วันเพ็ญ
ไข่มกระดูก

บทร้อยกรองประเภทโคลง คัดเลือกจากหนังสือศรีจุฬาลักษณ์ ของ จันทนา
ปิ่นเฉลียว ซึ่งเป็นนักเขียนที่เคยได้รับรางวัลทางวรรณคดี ของมูลนิธิ จอห์น เอฟ เคน-
เนดี และ รางวัลหนังสือดีเด่น ของกระทรวงศึกษาธิการ

บทร้อยกรองประเภทฉันท์ คัดเลือกจากหนังสือกวีนิพนธ์เฉลิมเกียรติกรุงรัตนโก-
สินทร์ ของ วรณีย์ สรรพกิจ หนังสือเล่มนี้ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมจากการประกวดคำประ-
พันธ์เนื่องในงานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พุทธศักราช 2525

ความยาวของบทร้อยกรองแต่ละประเภทจะอยู่ในช่วง 200 - 250 คำ ตามที่
จันทอรรถ บวรณรรพทา (จันทอรรถ บวรณรรพทา 2516 : 12-21) อธิบายไว้

หน้า 3 การสร้างแบบทดสอบ

3.1 ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีกรอบที่คัดเลือกได้ไปสร้างแบบทดสอบโดยอาศัยวิธีโคลง โดยเลือกถ้อยคำบังคับทางวัฒนธรรม และคำศัพท์ที่ปรากฏในคำประพันธ์แต่ละบท ได้จำนวนข้อสอบในแต่ละฉบับเป็นดังนี้

ฉบับที่ 1	รายสุภาพ	มีจำนวนข้อสอบ	24	ข้อ
ฉบับที่ 2	กลอนสุภาพ	มีจำนวนข้อสอบ	26	ข้อ
ฉบับที่ 3	กาพย์ยานี	มีจำนวนข้อสอบ	24	ข้อ
ฉบับที่ 4	โคลงสุภาพ	มีจำนวนข้อสอบ	25	ข้อ
ฉบับที่ 5	ฉันทर्वิเชียรฉันทมี	มีจำนวนข้อสอบ	21	ข้อ
รวมทั้ง 5 ฉบับ			120	ข้อ

3.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางวิชาภาษาไทยตรวจสอบ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของแบบทดสอบ

ผู้เชี่ยวชาญทางวิชาภาษาไทย มีดังนี้คือ

อาจารย์จินตนา	พรหมโชติกุล	อาจารย์ภาษาไทยประจำสำนักทดสอบและวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร
อาจารย์ศศิ	แจ้งไพโร	อาจารย์สอนภาษาไทย โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร
อาจารย์นัย	ภูระพงษ์	อาจารย์สอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา
อาจารย์ใจปอง	ส้มลิ้ม	อาจารย์สอนภาษาไทยโรงเรียนสุวรรณสุทธารามวิทยา

นำแต่ที่ได้จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญแก้ไข ข้อบกพร่องของแบบทดสอบ
ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- 3.2.1 เกณฑ์การตัดค่า เลือกตัดค่าบังคับทางคณิตศาสตร์ปรากฏในบทประ-
พันธ์แต่ละชนิด และค่าที่มีความเกี่ยวกับคำศัพท์ของการวัด โดย
ที่ผู้เชี่ยวชาญท่านมีความเห็นว่า ในการวัดความรู้ด้านคำศัพท์นั้น
ควรพิจารณาจากประเด็นที่ผู้สอบมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถ
แปลคำศัพท์ที่พบเห็นได้ดังเช่น (ดูภาคผนวก ก)

รายละเอียด

คำศัพท์ของการวัด ได้แก่ บวช การ เมธี นวี่ ธิป เป็น
คน ดังนั้นจึงควรคงค่าเหล่านี้ไว้ในแบบทดสอบ เมื่อผู้สอบและ
แปลความหมายได้ ประกอบกับผู้สอบมีความรู้ด้านคณิตศาสตร์ นิยาม
จะเลือกเก็บค่าใดถูกต้อง

กลอนสุภาพ

คำศัพท์ของการวัด ได้แก่ หทัยงศ์ มีทมา ใบศรี เป็นต้น
จึงคงค่าเหล่านี้ไว้ในแบบทดสอบโดยยึดแนวเดียวกัน

- 3.2.2 จำนวนข้อสอบในแต่ละฉบับ จากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จึงได้
นำแบบทดสอบมาปรับปรุงในเรื่องจำนวนข้อสอบของแบบทดสอบแต่ละ
ฉบับ โดยตัดทอนจำนวนข้อให้พอเพียงดังนี้

ฉบับที่ 1	รายละเอียด	มีจำนวนข้อสอบ	15	ข้อ
ฉบับที่ 2	กลอนสุภาพ	มีจำนวนข้อสอบ	16	ข้อ
ฉบับที่ 3	กาพย์ยานี	มีจำนวนข้อสอบ	14	ข้อ

ฉบับที่ 4	โคลงสี่สุภาพ	มีจำนวนข้อสอบ	16	ข้อ
ฉบับที่ 5	อินทวิเชียรฉันท	มีจำนวนข้อสอบ	19	ข้อ
รวมทั้ง 5 ฉบับ			80	ข้อ

3.3 นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนิสิตวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสุพรรณบุรี แล้วนำผลที่ได้จากการทดสอบไปศึกษาในเรื่องต่าง ๆ คือ

- 3.3.1 วิเคราะห์ค่าดัชนีความง่าย
- 3.3.2 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก
- 3.3.3 หาสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
- 3.3.4 หาค่าความเที่ยงตรง

การวิเคราะห์ดัชนีความง่ายของแบบทดสอบและอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ ได้ตั้งเกณฑ์ในการเลือกข้อสอบไว้ดังนี้

1. ดัชนีความง่ายของข้อสอบ คัดเกณฑ์ระหว่าง 20 % - 80 %
2. ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ คัดเกณฑ์ตั้งแต่ 20 % ขึ้นไปเมื่อวิเคราะห์แล้ว ได้คัดเลือกข้อสอบที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ออก ไปจะเหลือข้อสอบในบทรวบกรองแต่ละฉบับดังนี้ (ดูภาคผนวก ก)

ฉบับที่ 1	รายสุภาพ	มีจำนวนข้อสอบ	10	ข้อ
ฉบับที่ 2	กลอนสุภาพ	มีจำนวนข้อสอบ	10	ข้อ
ฉบับที่ 3	กาพย์ยานี	มีจำนวนข้อสอบ	10	ข้อ
ฉบับที่ 4	โคลงสี่สุภาพ	มีจำนวนข้อสอบ	10	ข้อ
ฉบับที่ 5	อินทวิเชียรฉันท	มีจำนวนข้อสอบ	10	ข้อ
รวมทั้ง 5 ฉบับ			50	ข้อ

เมื่อทบทวนไต่คะแนนเฉพาะข้อที่มีความง่ายและอำมาจจำแนกในเกณฑ์กำหนด
ได้นำคะแนนมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น และค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ เพื่อ
การศึกษาในครั้งนี้

ตาราง 1 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

แบบทดสอบ	ความเชื่อมั่น	ความเที่ยงตรง
ฉบับที่ 1 ร่ายสุภาพ	.75 **	.37
ฉบับที่ 2 กลอนสุภาพ	.71 **	.57 **
ฉบับที่ 3 กาพย์ยานี	.77 **	.64 **
ฉบับที่ 4 โคลงสุภาพ	.74 **	.47 *
ฉบับที่ 5 อิเหนาเชยรฉันท	.71 **	.90 **
รวมทั้ง 5 ฉบับ	.82 **	.81 **

** มีนัยสำคัญ .01

* มีนัยสำคัญ .05

3. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

ในการศึกษาความสามารถในการอ่าน และวิเคราะห์ปัญหาการอ่านร้อยกรองไทย
ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มประชากร ซึ่งเป็นนิสิตวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรี-
นครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร จำนวน 62 คน กลุ่มประชากรนี้มีระดับการศึกษาอยู่
ชั้นปีที่ 3

4. การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปทดสอบกับ
กลุ่มประชากร จำนวน 1 ครั้ง โดยกำหนดระยะเวลาในการทดสอบ ดังนี้

รายสัปดาห์	ใช้เวลาสอบ	35 นาที
กลอนสัปดาห์	ใช้เวลาสอบ	25 นาที
กาพย์ยานี	ใช้เวลาสอบ	25 นาที
โคลงสุภาพ	ใช้เวลาสอบ	25 นาที
อินทวิเชียรฉันท	ใช้เวลาสอบ	25 นาที
รวมเวลาสอบ		125 นาที

5. การตรวจให้คะแนน

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน	สำหรับการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้
คะแนน 5 คะแนน	สำหรับคำตอบที่ตรงกับข้อเฉลย
คะแนน 5 คะแนน	สำหรับคำตอบที่ไม่ตรงข้อเฉลย แต่ตอบถูกต้องทั้งจำนวนหลักเกณฑ์ คำศัพท์ ความหมาย และคำที่เลือกเติมนั้นมี ความเหมาะสมกว่าหรือเท่ากับคำในข้อเฉลย
คะแนน 4 คะแนน	สำหรับคำตอบที่ไม่ตรงข้อเฉลย แต่ตอบถูกต้อง ในจำนวนหลักเกณฑ์ คำศัพท์ ความหมาย และ คำที่เลือกเติมนั้นมีความเหมาะสมน้อยกว่าคำเฉลย
คะแนน 3 คะแนน	สำหรับคำตอบที่ไม่ตรงข้อเฉลย แต่ถูกต้องใน จำนวนคำศัพท์ ความหมาย และคำที่เลือกเติมนั้น เหมาะสมน้อยกว่าคำเฉลย

คะแนน 2 คะแนน	สำหรับคำตอบที่ไม่ตรงข้อใดข้อหนึ่ง แต่ถูกต้องในลักษณะ ต้นหลัก และ ความหมาย
คะแนน 1 คะแนน	สำหรับคำตอบที่ไม่ตรงข้อใดข้อหนึ่ง แต่ถูกต้องใน ลักษณะต้นหลัก หรือ ความหมายลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
คะแนน 0 คะแนน	สำหรับคำตอบที่ผิดหรือไม่ตอบ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้วิเคราะห์ข้อมูลในแง่ต่าง ๆ คือ

6.1 การศึกษาความสามารถในการอ่านของนิสิต ศึกษาจากค่าคะแนนเฉลี่ยส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย เพื่อวิเคราะห์ความ
สามารถในการอ่านของนิสิต ด้านต่าง ๆ ดังนี้

6.1.1 ความรู้ในแก่นคำศัพท์

6.1.2 ความรู้ในแก่นต้นหลัก

6.1.3 ความสามารถในการใช้ภาษา

6.1.4 ความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิด

6.1.5 ความสามารถในการอ่านโดยทั่วไป

6.2 การวิเคราะห์ปัญหาการอ่าน ศึกษาจากข้อคำถามที่มีอยู่ในแบบทดสอบ โดย
คิดเป็นร้อยละ เพื่อศึกษานิสิตมีปัญหาในด้านใดด้านหนึ่ง ดังนี้

6.2.1 ขาดความรู้ในเรื่องคำศัพท์

6.2.2 ขาดความรู้ในเรื่องต้นหลัก

6.2.3 ขาดความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม

6.2.4 ขาดความเข้าใจในการมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิด

6.2.5 ขาดความสามารถในการอ่านโดยทั่วไป

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้สถิติต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล คือ

7.1 การสร้างแบบทดสอบ ในการสร้างแบบทดสอบนั้น จะหาค่าคุณสมบัติต่างๆ

ของแบบทดสอบ คือ

7.1.1 หากหาความง่าย และ อำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อโดยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อสอบแบบอัตนัย เนื่องจากวิธีให้คะแนนแต่ละรายข้อที่ให้นักเรียนได้ มีคะแนนจาก 0 ถึง 5

สูตรที่ใช้

$$\text{ดัชนีความง่ายของข้อสอบแต่ละข้อ} = \frac{P_H + P_L}{2}$$

$$\text{อำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ} = P_H - P_L$$

โดยที่

P_H เป็นเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนในกลุ่มคะแนนสูงที่ทำข้อสอบถูก

P_L เป็นเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนในกลุ่มคะแนนต่ำที่ทำข้อสอบถูก

(สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ 2523 : 219-221)

7.1.2 หากหาความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์ของแบบทดสอบ นำคะแนนจากการสอบควยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปหาความสัมพันธ์กับคะแนนเกณฑ์ คือผลการเรียนวิชา ไทย 412 (ร้อยแก้วร้อยกรอง) โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

สูตรที่ใช้

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{\{N \sum X^2 - (\sum X)^2\} \{N \sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

โดยที่

- N เป็นจำนวนคนหรือสิ่งของ
 $\sum X$ เป็นผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ X
 $\sum Y$ เป็นผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ Y
 $\sum X^2$ เป็นผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum Y^2$ เป็นผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

(ลวัน และ อังคนา สายยศ 2522 : 168)

7.1.3 หาสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

แอลฟา (α - Coefficient)

สูตรที่ใช้

$$r_{tt} \text{ หรือ } \alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum \sigma_i^2}{\sigma_t^2} \right\}$$

 α คือสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ k คือจำนวนข้อของข้อสอบแต่ละฉบับ σ_t^2 คือความแปรปรวนของคะแนนรวมผลการสอบ σ_i^2 คือความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ 1 $\sum \sigma_i^2$ คือผลรวมของ σ_i^2

(Ebel. 1972 : 419-420)

7.1.4 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

สูตรที่ใช้

$$t = \frac{r_{XY}}{\sqrt{1-r_{XY}^2}} \sqrt{N-2}$$

ขั้นแห่งความเป็นอิสระ $N-2$

(ประคอง กรรณสูต 2517 : 113)

7.2 การวิเคราะห์ผลจากการสอบ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะวิเคราะห์ผลการสอบในลักษณะ ดังนี้

7.2.1 ศึกษาความสามารถในการอ่านของนิสิต โดยศึกษาจากค่าคะแนน

เฉลี่ยของการสอบที่ทดสอบด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สูตรที่ใช้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

โดยที่

$\bar{x}$ เป็นค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ เป็นผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N เป็นจำนวนคน

(ประกอบ กรรณสูต 2517 : 39)

7.2.2 ศึกษาการกระจายของคะแนน โดยศึกษาจากส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน

สูตรที่ใช้

$$s = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N} - \left(\frac{\sum x}{N}\right)^2}$$

โดยที่

s เป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ เป็นผลรวมของคะแนน

$\sum x^2$ เป็นผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N เป็นจำนวนคน

(ประกอบ กรรณสูต 2517 : 51)

7.2.3 ศึกษาสัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย

สูตรที่ใช้

$$V = \frac{S}{\bar{X}}$$

โดยที่

V เป็นสัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย

S เป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\bar{X}$ เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อมูล

(ประกอบ กรรณสูต 2517 : 56)

บทที่ 4
ผลการทบทวน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ เพื่อศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ คือ

1. ศึกษาความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองไทยของนิสิต จะศึกษาในเรื่อง
ต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 ความรู้ในคำศัพท์
- 1.2 ความรู้ในฉันทลักษณ์
- 1.3 ความสามารถในการไวยากรณ์
- 1.4 ความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิด
- 1.5 ความสามารถในการอ่านโดยทั่วไป

2. วิเคราะห์ปัญหาการอ่าน จะวิเคราะห์ในเรื่องต่าง ๆ คือ

- 2.1 ปัญหาคำศัพท์
- 2.2 ปัญหาฉันทลักษณ์
- 2.3 ปัญหาการไวยากรณ์
- 2.4 ปัญหาการเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิด
- 2.5 ปัญหาการอ่านโดยทั่วไป

การแปลผลของข้อมูล แปลตามเกณฑ์ดังนี้

1. การประเมินความสามารถในการอ่าน

นำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างลงใช้เครื่องมือ มาวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวในการสร้างเกณฑ์จะแปลผลการศึกษาความสามารถในการอ่าน และวิเคราะห์ปัญหาการอ่านของกลุ่มประชากรดังนี้

ตาราง 2 เกณฑ์ประเมินความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองไทย

ระดับความสามารถ	ค่าคะแนนเฉลี่ย		
	คะแนนเต็ม 10	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 50
ดีมาก	.00-1.9	.00-3.9	.00-9.9
ค่อนข้างดี	2.0-3.9	4.0-7.9	10.0-19.9
ปานกลาง	4.0-5.9	8.0-11.9	20.0-29.9
ดี	6.0-7.9	12.0-15.9	30.0-39.9
ดีมาก	8.0-10.0	16.0-20.0	40.0-50.0

2. การวิเคราะห์ปัญหาการอ่าน วิเคราะห์โดยพิจารณาการอ่าน เมื่อเทียบกับคะแนนเต็มในแต่ละฉบับ หากการอ่านมีจำนวนน้อย แสดงว่านิสิตมีปัญหาการอ่าน การอ่านมีจำนวนมาก แสดงว่านิสิตมีปัญหาการอ่านน้อย ดังนี้

การอ่าน	0 ถึง 20	มีปัญหาการอ่านมากที่สุด
	21 ถึง 40	มีปัญหาการอ่านค่อนข้างมาก
	41 ถึง 60	มีปัญหาการอ่านปานกลาง
	61 ถึง 80	มีปัญหาการอ่านค่อนข้างน้อย
	81 ถึง 100	ไม่มีปัญหา

ผลการทวนคว้า

1. ความสามารถด้านการอ่านหรือการจดไทยของนิสิต

1.1 ความรู้ด้านคำศัพท์

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้ด้านคำศัพท์

ชนิดของแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ส.ป.ส. แห่งการกระจาย
ฉบับที่ 1 ร่ายสุภาพ	10	2.2258	2.4324	1.09
ฉบับที่ 2 กลอนสุภาพ	10	5.5967	2.0435	.37
ฉบับที่ 3 กาพย์ยานี	10	5.4193	1.8539	.34
ฉบับที่ 4 โคลงสี่สุภาพ	10	4.8064	2.7228	.57
ฉบับที่ 5 อินทริเขยรรณท์	10	2.6451	2.2367	.87
เฉลี่ยทั้ง 5 ฉบับ	10	4.1322	1.4381	.35

ตาราง 3 พบว่าความรู้ในด้านคำศัพท์ของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกศึกษาเป็นรายฉบับ พบว่า ความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ของนิสิตในกลอนสุภาพ กาพย์ยานี และโคลงสี่สุภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอินทริเขยรรณท์ และร่ายสุภาพอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน

การศึกษาดังระดับความสามารถในด้านคำศัพท์ของนิสิต โดยเปรียบเทียบค่าประพันธ์รายฉบับต่าง ๆ ด้วยกันพบว่า นิสิตมีความเข้าใจคำศัพท์ในกลอนสุภาพและกาพย์ยานีมากที่สุด รองลงมาคือ โคลงสี่สุภาพ ส่วนอินทริเขยรรณท์ และร่ายสุภาพ น้อยที่สุด

การแจกแจงความถี่ของความรู้ของนิสิตด้านคำศัพท์นั้นพบว่า โดยเฉลี่ยแล้วนิสิตมีความแตกต่างกันค่อนข้างน้อยเมื่อแยกศึกษาเป็นรายฉบับพบว่านิสิตมีความสามารถที่แตกต่างกันมากที่สุดในเรื่อง ร่ายสุภาพ รองลงมาคืออินทริเขยรรณท์ โคลงสี่สุภาพ ส่วนกลอนสุภาพ และกาพย์ยานี แจกแจงน้อยที่สุด

1.2 ความรู้ด้านนิเวศวิทยา

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ด้านนิเวศวิทยา

ชนิดของแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ส.ป.ส.แบ่งการกระจาย
ฉบับที่ 1 ร่ายสุภาพ	10	2.9709	3.5056	1.22
ฉบับที่ 2 กลอนสุภาพ	10	6.1451	2.3129	.38
ฉบับที่ 3 กาพย์ยานี	10	7.3387	2.2066	.30
ฉบับที่ 4 โคลงสี่สุภาพ	10	4.7903	3.1011	.65
ฉบับที่ 5 อินทริวิเชียรฉันท	10	2.4677	2.1531	.87
เฉลี่ยทั้ง 5 ฉบับ	10	4.7387	1.5970	.34

ตาราง 4 เมื่อศึกษาค่าคะแนนเฉลี่ย โดยเทียบตามเกณฑ์วางไว้แล้วพบว่า นิสิตมีความรู้ความสามารถด้านนิเวศวิทยาโดยทั่ว ๆ ไปอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อแยกศึกษาเป็นรายฉบับนั้น พบว่านิสิตมีความรู้ด้านนิเวศวิทยาของกาพย์ยานี และกลอนสุภาพอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของบทประพันธ์ทั้ง 5 ฉบับ พบว่านิสิตมีความรู้ความสามารถด้านนิเวศวิทยาของกาพย์ยานีในระดับสูงสุด กลอนสุภาพในระดับรองลงมา โคลงสี่สุภาพในระดับปานกลาง ร่ายสุภาพ และอินทริวิเชียรฉันทในระดับอ่อนที่สุด

เกี่ยวกับความแตกต่างของความรู้ความสามารถด้านนิเวศวิทยานั้น โดยเฉลี่ยแล้วพบว่านิสิตมีความสามารถแตกต่างกันค่อนข้างน้อยแต่เมื่อแยกศึกษาเป็นรายฉบับพบว่า นิสิตมีความแตกต่างกันมากที่สุดในเรื่องร่ายสุภาพ รองลงมาได้แก่ อินทริวิเชียรฉันท โคลงสี่สุภาพ ที่แตกต่างกันน้อยที่สุดคือ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี

1.3 ความสามารถในการใช้ภาษา

ตาราง 5 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการเลือกใช้คำ

ชนิดของแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ส.ป.ส.แห่ง การกระจาย
ฉบับที่ 1 ร่ายสุภาพ	20	3.0	3.2873	1.10
ฉบับที่ 2 กลอนสุภาพ	20	9.2258	3.6782	.40
ฉบับที่ 3 กาพย์ยานี	20	8.2096	3.1476	.38
ฉบับที่ 4 โคลงสี่สุภาพ	20	6.0322	3.7242	.62
ฉบับที่ 5 อินทรีเขี้ยวรัชนี	20	3.3225	2.9280	.88
เฉลี่ย 5 ฉบับ	20	5.9032	2.1584	.37

ตาราง 5 แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว นิสิตมีความสามารถในการเลือกใช้คำในระดับค่อนข้างอ่อน เมื่อศึกษาเป็นรายฉบับพบว่า นิสิตมีความสามารถในการเลือกคำมาใช้ในกลอนสุภาพ และกาพย์ยานี ในระดับปานกลาง โคลงสี่สุภาพอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน อินทรีเขี้ยวรัชนีและร่ายสุภาพ อยู่ในระดับอ่อนมาก จากการศึกษาร่วมเทียบความสามารถรายฉบับพบว่า นิสิตมีความสามารถในการเลือกคำมาใช้ในกลอนสุภาพโคลงสี่สุภาพ รองลงมาได้แก่กาพย์ยานีกับโคลงสี่สุภาพ ส่วนอินทรีเขี้ยวรัชนี และร่ายสุภาพ เป็นอันดับต่ำสุด

ส่วนความแตกต่างของนิสิตในด้านความสามารถเลือกคำมาใช้ได้ พบว่าโดยส่วนรวมแล้วนิสิตจะมีความแตกต่างกันค่อนข้างน้อย เมื่อแยกศึกษาเป็นรายฉบับพบว่า นิสิตมีความสามารถในร่ายสุภาพแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาคือ อินทรีเขี้ยวรัชนี โคลงสี่สุภาพ ส่วนกลอนสุภาพ และกาพย์ยานี นั้นแตกต่างกันน้อยที่สุด

เกี่ยวกับความสามารถเลือกค่าเดิมขึ้น ไก่แยกศึกษาเป็น 2 ประเภท คือ

1.3.1 การเลือกค่าเดิมดีกว่าหรือเท่ากับค่าเดิม

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถกันเลือกค่าเดิมดีกว่าหรือเท่าค่าเดิม

ชนิดแบบทดสอบ	คะแนนเดิม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ส.ป.ส. แห่งการกระจาย
ฉบับที่ 1 ร่ายสุภาพ	20	1.1290	1.8182	1.61
ฉบับที่ 2 กลอนสุภาพ	20	6.3709	3.8363	.60
ฉบับที่ 3 กาพย์ยานี	20	4.8064	2.7930	.58
ฉบับที่ 4 โคลงสี่สุภาพ	20	2.5866	2.7781	1.07
ฉบับที่ 5 อินทรีเขี้ยวรัศมี	20	1.3548	1.9268	1.42
เฉลี่ยทั้ง 5 ฉบับ	20	3.2016	1.7302	.26

ตาราง 6 พบว่า ความสามารถโดยทั่วไปของนิสิตชั้นเลือกค่าเดิมให้ดีกว่าหรือเท่าค่าเดิมในข้อเจานั้น อยู่ในระดับอ่อนมาก และเมื่อแยกศึกษาเป็นรายฉบับพบว่าความสามารถกันเดิมค่า ไก่ความหมายเท่าเทียมค่าเดิมของนิสิตในคำประพันธ์ประเภท กลอนสุภาพ และกาพย์ยานีอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน ส่วนโคลงสี่สุภาพ อินทรีเขี้ยวรัศมีและร่ายสุภาพอยู่ในระดับอ่อนมาก เมื่อเปรียบเทียบรายฉบับต่าง ๆ เพื่อศึกษาลำดับ พบว่า นิสิตมีความสามารถในการเลือกเดิมในกลอนสุภาพมากที่สุด รองลงมาคือ กาพย์ยานี โคลงสี่สุภาพ อินทรีเขี้ยวรัศมี และร่ายสุภาพเป็นอันดับน้อยที่สุด

เมื่อศึกษาความแตกต่างในเรื่องความสามารถกันเดิมค่าที่มีความหมายเท่าเทียมค่าเดิมของนิสิตพบว่าโดยส่วนรวมแล้วนิสิตมีความสามารถที่แตกต่างกันน้อยมากจากการศึกษาพบว่านิสิตมีความแตกต่างกันมากที่สุดในเรื่องร่ายสุภาพรองลงมาคือ อินทรีเขี้ยวรัศมี โคลงสี่สุภาพ ส่วนกลอนสุภาพ กาพย์ยานี นั้นแตกต่างกันน้อยที่สุด

1.3.2 การเลือกค่าเต็มมีความน้อยกว่าค่าเต็ม

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถเลือกเต็มที้น้อยกว่าค่าเต็ม

ชนิดของแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ส.ป.ส.แบ่งการกระจาย
ฉบับที่ 1 ราชสุภาพ	10	1.8709	2.1663	1.16
ฉบับที่ 2 กลอนสุภาพ	10	2.8709	1.4971	.52
ฉบับที่ 3 กาพย์ยานี	10	3.6290	1.5681	.43
ฉบับที่ 4 โคลงสี่สุภาพ	10	3.4516	2.2766	.66
ฉบับที่ 5 อินทริเข็มรันท	10	1.9677	1.6845	.85
เฉลี่ยทั้ง 5 ฉบับ	10	2.7838	1.0319	.37

ตาราง 7 แสดงถึงความสามารถของนิสิตในการเลือกค่าเต็มแต่ก้านั้นน้อยกว่าค่าเต็ม โดยส่วนรวมพบว่า นิสิตเลือกค่าเต็มที่มีความหมายน้อยกว่าเต็ม อยู่ในระดับก่อนข้างอ่อน เมื่อศึกษาเป็นรายฉบับพบว่าความสามารถในการเลือกค่าเต็มในกาพย์ยานี โคลงสี่สุภาพ และกลอนสุภาพ อยู่ในระดับก่อนข้างอ่อน ส่วนอินทริเข็มรันท และราชสุภาพ อยู่ในเกณฑ์อ่อนมาก เมื่อศึกษาเพื่อเปรียบเทียบแล้วได้พบว่า นิสิตสามารถเลือกค่าเต็มในกาพย์ยานีมากที่สุด รองลงไปได้แก่ โคลงสี่สุภาพ กลอนสุภาพ อินทริเข็มรันท และราชสุภาพ น้อยที่สุด

ส่วนการศึกษาศาความสามารถที่แตกต่างกันของนิสิตนั้น พบว่าโดยทั่วไปแล้วนิสิตมีความสามารถที่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายฉบับ พบว่านิสิตมีความสามารถที่แตกต่างกันมากที่สุดในเรื่อง ราชสุภาพ อันถัดรองได้แก่ อินทริเข็มรันท โคลงสี่สุภาพ กลอนสุภาพ ส่วนกาพย์ยานีนั้น แตกต่างกันน้อยที่สุด

1.4 ความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิด

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์
ของความคิด

ชนิดของแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ส.ป.ส.แห่ง การกระจาย
ฉบับที่ 1 ร่ายสุภาพ	10	2.6451	2.8573	1.08
ฉบับที่ 2 กลอนสุภาพ	10	6.3064	1.9558	.31
ฉบับที่ 3 กาพย์ยานี	10	6.0967	1.9732	.32
ฉบับที่ 4 โคลงสี่สุภาพ	10	5.0161	2.8369	.56
ฉบับที่ 5 อินทวิเชียรฉันท	10	2.7258	2.2942	.84
เฉลี่ยทั้ง 5 ฉบับ	10	4.5612	1.5021	.32

ตาราง 8 แสดงว่าโดยทั่วไปนักนิสิตมีความเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิดอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อศึกษาตามรายฉบับพบว่า นิสิตมีความเข้าใจในกลอนสุภาพ และกาพย์ยานีอยู่ในระดับดี โคลงสี่สุภาพอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอินทวิเชียรฉันท และ ร่ายสุภาพนั้นอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน

การเปรียบเทียบเพื่อศึกษาลำดับความเข้าใจของนิสิต เป็นรายฉบับพบว่า นิสิตมีความสามารถในการทำความเข้าใจกลอนเป็นอันดับสูงสุด รองลงมาได้แก่ กาพย์ยานี โคลงสี่สุภาพ อินทวิเชียรฉันท และ ร่ายสุภาพ เป็นอันดับต่ำสุด

จากตารางนี้เห็นได้ชัดว่าเมื่อศึกษาความแตกต่างกันของนิสิตพบว่า ความสามารถของนิสิตโดยทั่วไปนั้นแตกต่างกันค่อนข้างน้อย แต่ความสามารถตามรายฉบับพบว่า นิสิตมีความสามารถทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิดแตกต่างกันในร่ายสุภาพมากที่สุด รองลงมาคือ อินทวิเชียรฉันท โคลงสี่สุภาพ ส่วนกาพย์ยานีและกลอนสุภาพ จะแตกต่างกันน้อยที่สุด

1.5 ศึกษาความสามารถในการอ่านโดยทั่วไป

ตาราง 9 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการอ่านของนิสิต

ชนิดของแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ส.ป.ส.แห่งการกระจาย
ฉบับที่ 1 ร่ายสุภาพ	50	10.7580	11.1538	1.04
ฉบับที่ 2 กลอนสุภาพ	50	27.0967	9.3682	.35
ฉบับที่ 3 กาพย์ยานี	50	27.1290	8.3385	.31
ฉบับที่ 4 โคลงสี่สุภาพ	50	20.6451	12.0991	.59
ฉบับที่ 5 อินทวิเชียรฉันท	50	10.9838	9.0740	.83
เฉลี่ยทั้ง 5 ฉบับ	50	19.3193	6.4527	.33

ตาราง 9 เมื่อศึกษาโดยส่วนรวมแล้วนิสิตมีความสามารถในการอ่านบท ร้อยกรองในระดับค่อนข้างอ่อน เมื่อพิจารณาความสามารถเป็นรายฉบับพบว่านิสิตมีความสามารถในการอ่านกาพย์ยานี กลอนสุภาพ และโคลงสี่สุภาพ ในระดับปานกลาง ส่วนความสามารถในการอ่านฉันท และร่ายสุภาพอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน เมื่อเปรียบเทียบเพื่อศึกษา อันกับความสามารถพบว่านิสิตมีความสามารถในการอ่านร้อยกรอง ประเภทกาพย์ เป็นอันดี สูงสุด รองลงมาคือ กลอนสุภาพ โคลงสี่สุภาพ อินทวิเชียรฉันท และร่ายสุภาพ เป็นอันดี ต่ำสุด

ส่วนด้านความสามารถที่แตกต่างกันของนิสิตนั้นพบว่าโดยส่วนรวมแล้ว นิสิตมีความสามารถที่แตกต่างกันค่อนข้างน้อยเมื่อพิจารณาแยกตามรายฉบับพบว่า นิสิตมีความสามารถในเรื่อง ร่ายสุภาพ แตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาคือ อินทวิเชียรฉันท โคลงสี่สุภาพ ส่วน กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี จะแตกต่างกันน้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ปัญหาการอ่านบทร้อยกรอง

2.1 ปัญหาคำศัพท์

ตาราง 10 เปอร์เซ็นต์ความถูกต้องคำศัพท์ของนิสิต

ชนิดของแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คิดเป็นร้อยละ
ฉบับที่ 1 ร่ายสุภาพ	620	138	22.26
ฉบับที่ 2 กลอนสุภาพ	620	343	55.97
ฉบับที่ 3 กาพย์ยานี	620	336	54.19
ฉบับที่ 4 โคลงสี่สุภาพ	620	298	48.06
ฉบับที่ 5 อินทรีเขี้ยวฉันท	620	164	26.46
รวมทั้ง 5 ฉบับ	3100	1283	42.387

ตารางข้างต้น แสดงว่า โดยส่วนใหญ่แล้วนิสิตมีปัญหาคำศัพท์ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์เป็นรายฉบับพบว่านิสิตมีปัญหาคำศัพท์ในร่ายสุภาพ และอินทรีเขี้ยวฉันท ค่อนข้างมาก โคลงสี่สุภาพ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี ในระดับปานกลาง นั่นคือ นิสิตขาดความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ในร่ายสุภาพ และอินทรีเขี้ยวฉันทเป็นอย่างมาก แต่มีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ในโคลงสี่สุภาพ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานีพอประมาณ

ผลการวิเคราะห์ปัญหานี้สอดคล้องกับระดับความสามารถด้านคำศัพท์ของนิสิต

2.2 ปัญหาความรู้ด้านหลักเกณฑ์

ตาราง 11 เปรียบเทียบความรู้ด้านหลักเกณฑ์ของนิติ

ชนิดของแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คิดเป็นร้อยละ
ฉบับที่ 1 รายละเอียด	620	178	28.71
ฉบับที่ 2 กลอนสุภาพ	620	382	61.61
ฉบับที่ 3 กาพย์ยานี	620	449	72.42
ฉบับที่ 4 โคลงสี่สุภาพ	620	293	47.90
ฉบับที่ 5 อินทรีเขี้ยวฉันท	620	153	24.68
รวมทั้ง 5 ฉบับ	3100	1459	47.07

ตาราง 11 แสดงว่าโดยทั่วไปแล้วนิติมีปัญหาด้านความรู้ด้านหลักเกณฑ์พอประมาณ เมื่อพิจารณาเป็นรายฉบับพบว่า นิติมีปัญหาด้านความรู้ด้านหลักเกณฑ์ในอินทรีเขี้ยวฉันทและรายละเอียดค่อนข้างมาก ในโคลงสี่สุภาพพอประมาณ และในกลอนสุภาพ และกาพย์ยานี ค่อนข้างน้อย นั่นคือนิติขาดความรู้ด้านหลักเกณฑ์ในรายละเอียด และอินทรีเขี้ยวฉันท เป็นอย่างมาก มีความรู้ด้านหลักเกณฑ์พอประมาณในโคลงสี่สุภาพ และมีความรู้ด้านหลักเกณฑ์ค่อนข้างมากในกลอนสุภาพ และกาพย์ยานี

ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านความรู้ด้านหลักเกณฑ์ สอดคล้องกับระดับความสามารรถด้านหลักเกณฑ์ของนิติ

2.3 ปัญหาการใช้ภาษา

ตาราง 12 เปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาของนิสิต

ชนิดของแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม		คะแนนที่ได้		รวม	คิดเป็นร้อยละ		
	ถึ/เท่า คำเต็ม	น้อยกว่า คำเต็ม	ถึ/เท่า คำเต็ม	น้อยกว่า คำเต็ม		ถึ/เท่า คำเต็ม	น้อยกว่า คำเต็ม	รวม
ฉบับที่ 1 ราชสุภาพ	1240	620	70	116	186	5.65	9.35	15
ฉบับที่ 2 กลอนสุภาพ	1240	620	395	178	573	31.85	14.35	46.21
ฉบับที่ 3 กาพย์ยานี	1240	620	298	225	523	24.03	18.15	42.18
ฉบับที่ 4 โคลงสี่สุภาพ	1240	620	162	214	376	13.06	17.26	30.32
ฉบับที่ 5 อินทรวชิร- ฉันท	1240	620	84	122	206	6.77	9.84	16.61
รวมทั้ง 5 ฉบับ	6200	3100	1009	855	1864	17.63	22.58	30.07

ตารางข้างต้น แสดงถึงความสามารถในการเลือกคำมาใช้ พบว่า โดยทั่วไปแล้ว นิสิตมีปัญหาค่อนข้างมากในการใช้ภาษา เมื่อพิจารณาเป็นรายฉบับ พบว่า นิสิตมีปัญหามากที่สุด เกี่ยวกับการใช้ภาษาในราชสุภาพ และอินทรวชิรฉันท มีปัญหาค่อนข้างมากเกี่ยวกับการใช้ภาษา ในโคลงสี่สุภาพ และมีปัญหาค้นการใช้ภาษาพอประมาณ ในกลอนสุภาพและกาพย์ยานี นั่นคือ นิสิตขาดทักษะเรื่องการใช้คำในราชสุภาพ และอินทรวชิรฉันท มากที่สุด ขาดทักษะเรื่องการใช้ ภาษาในโคลงสี่สุภาพ ค่อนข้างมาก และมีทักษะพอประมาณเรื่องการใช้ภาษาในกลอนสุภาพ และ กาพย์ยานี

เกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษาในบทประพันธ์นี้ เมื่อพิจารณาโดยละเอียดแล้ว พบว่าทั้งคำที่นิสิตใช้แล้วได้ความก็เท่าค่าเดิม กับคำที่นิสิตเลือกใช้แล้วได้ความน้อยกว่าค่าเดิม

คำพวกแรก คือ คำที่เลือกเดิมได้ความก็เท่าค่าเดิมนั้น พบว่าโดยทั่วไปแล้ว นิสิตมีปัญหามากที่สุด ในการเลือกคำใช้ให้เหมาะสมและได้ความรัดกุม เมื่อพิจารณาเป็นรายฉบับพบว่า นิสิตมีปัญหาการเลือกใช้คำมากที่สุด ในคำประพันธ์ประเภท ร่ายสุภาพ อินทรีเขี้ยวฉันท์ และ โคลงสี่สุภาพ และมีปัญหาระดับปานกลาง ในคำประพันธ์ประเภท กลอนสุภาพ และ กาพย์ยานี นั่นคือ นิสิตขาดทักษะด้านการใช้ภาษาเป็นอย่างมาก ในคำประพันธ์ประเภท ร่ายสุภาพ อินทรีเขี้ยวฉันท์ โคลงสี่สุภาพ กับมีทักษะการใช้ภาษาพอประมาณในคำประพันธ์ ประเภท กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี

ส่วนพวกหลัง คือคำที่เลือกเดิมแล้วได้ความน้อยกว่าค่าเดิมนั้น พบว่าโดยทั่วไปนิสิตมีปัญหาค่อนข้างมาก แต่เมื่อแยกตามรายฉบับ โดยคิดหาเปรียบเทียบกับคำพวกแรก พบว่า นิสิตมีปัญหาการใช้คำมากที่สุด ในร่ายสุภาพ อินทรีเขี้ยวฉันท์ และ โคลงสี่สุภาพ ส่วนกลอนสุภาพและกาพย์ยานี นิสิตสามารถเลือกคำในพวกแรกได้มากกว่าคำพวกที่สอง นั่นคือนิสิตขาดทักษะการใช้คำเป็นอย่างมากในร่ายสุภาพ อินทรีเขี้ยวฉันท์ และโคลงสี่สุภาพ แต่มีทักษะการใช้คำพอประมาณใน กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี

ผลการวิเคราะห์ปัญหานี้ สอดคล้องกับระดับความสามารถในการใช้ภาษาของนิสิต

2.4 ปัญหาการเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิด

ตาราง 13 เปอร์เซ็นต์ความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิด

ชนิดของแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คิดเป็นร้อยละ
ฉบับที่ 1 ราชสุภาพ	620	164	26.45
ฉบับที่ 2 กลอนสุภาพ	620	391	63.05
ฉบับที่ 3 กาพย์ยานี	620	378	60.97
ฉบับที่ 4 โคลงสี่สุภาพ	620	311	50.16
ฉบับที่ 5 อินทริเข็ญฉันท	620	169	27.26
รวมทั้ง 5 ฉบับ	3100	1431	45.58

ตาราง 13 แสดงว่าโดยทั่วไปแล้ว นิสิตมีปัญหาการเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิดในเรื่องพยางค์ เมื่อแยกวิเคราะห์เป็นรายฉบับพบว่า นิสิตยังคงมีปัญหาค่อนข้างมาก เรื่องการเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิดในราชสุภาพ และอินทริเข็ญฉันท มีปัญหาพยางค์ในโคลงสี่สุภาพ และกาพย์ยานี และมีปัญหาค่อนข้างน้อยในกลอนสุภาพ นั่นคือ นิสิตยังคงขาดทักษะเป็นอย่างมากที่จะเข้าใจความในราชสุภาพ และอินทริเข็ญฉันท มีทักษะพยางค์ที่จะเข้าใจในโคลงสี่สุภาพและกาพย์ยานี และมีทักษะค่อนข้างมากที่จะเข้าใจความในกลอนสุภาพ

ผลการวิเคราะห์ปัญหานี้ สอดคล้องกับระดับความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิดของนิสิต

2.5 ปัญหาการอ่านโดยทั่วไป
 ตาราง 14 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านโดยทั่วไป

ชนิดของแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คิดเป็นร้อยละ
ฉบับที่ 1 ราชสุภาพ	3100	657	21.19
ฉบับที่ 2 กลอนสุภาพ	3100	1680	54.19
ฉบับที่ 3 กาพย์ยานี	3100	1682	54.26
ฉบับที่ 4 โคลงสี่สุภาพ	3100	1280	41.29
ฉบับที่ 5 อินทริเขยรรยง	3100	681	21.97
รวมทั้ง 5 ฉบับ	15500	5980	44.41

ตาราง 14 พบว่า การอ่านโดยทั่วไป นิสิตมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายฉบับนั้น นิสิตมีปัญหาค่อนข้างมากในการอ่านราชสุภาพ และอินทริเขยรรยง ส่วนโคลงสี่สุภาพ กาพย์ยานี และกลอนสุภาพ นิสิตมีปัญหาพอประมาณ นั่นคือ นิสิตค่อนข้างขาดทักษะการอ่านร้อยกรองประเภทราชสุภาพ และอินทริเขยรรยง แต่มีทักษะพอสมควรในการอ่านร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ กาพย์ยานี และกลอนสุภาพ

ผลการวิเคราะห์ปัญหานี้ สอดคล้องกับการคิดหาระดับความสามารถในการอ่านของนิสิต

ตาราง 15 ลำดับความมากน้อยของปัญหาคำนต่าง ๆ

ลำดับของปัญหา	ชนิดของปัญหา				
	คำศัพท์	ฉันทลักษณ์	ความเหมาะสมในการใช้ภาษา	การมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิด	รวม
1	รายสุภาพ	อินท-วิเชียรฉันท	รายสุภาพ	รายสุภาพ	รายสุภาพ
	อินทวิเชียรฉันท	รายสุภาพ	อินทวิเชียรฉันท	อินท-วิเชียรฉันท	อินท-วิเชียรฉันท
2	โคลงสี่สุภาพ	โคลงสี่สุภาพ	โคลงสี่สุภาพ	โคลงสี่สุภาพ	โคลงสี่สุภาพ
3	กาพย์ยานี	กลอนสุภาพ	กาพย์ยานี	กาพย์ยานี	กลอนสุภาพ
	กลอนสุภาพ	กาพย์ยานี	กลอนสุภาพ	กลอนสุภาพ	กาพย์ยานี

ตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า นิสิตมีปัญหาในการอ่านบทประพันธ์ประเภท ร่ายสุภาพมากที่สุด ปัญหานี้มีทั้งด้านคำศัพท์ ความเหมาะสมในการใช้ภาษาและการมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิด เมื่อนำไปเทียบกับความสามารถของนิสิตแล้วพบว่า อยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน

คำประพันธ์ชนิดที่ 2 คืออินทวิเชียรฉันท นั้นแม้ไม่ก่อปัญหาในการอ่านแก่นิสิค
 มากเท่ารายสุภาพ แต่ยังมีบางส่วนที่มีผลต่อปัญหาการอ่านของนิสิค เรื่องของฉันทลักษณ์
 เมื่อเทียบระดับความสามารถของนิสิคแล้วพบว่า ยังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างอ่อน

โคลงสี่สุภาพ เป็นคำประพันธ์ที่ก่อปัญหาให้นิสิคในระดับปานกลางไม่ว่าปัญหาคำ
 คำศัพท์ ฉันทลักษณ์ ความเหมาะสมในการใช้ภาษา ตลอดจนการมองเห็นความสัมพันธ์
 ของความคิด เมื่อเทียบกับระดับความสามารถของนิสิคแล้วพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

กลอนสุภาพ พบว่านิสิคมีปัญหในการอ่านคำประพันธ์ประเภทนี้น้อยเมื่อเทียบกับ
 คำประพันธ์อีก 3 ชนิดที่กล่าวแล้ว แต่เมื่อนำไปเทียบกับระดับความสามารถของนิสิคที่ได้
 อภิปรายไว้ก่อนหน้านี้พบว่า นิสิคมีความสามารถในระดับปานกลาง

กาพย์ยานี เป็นคำประพันธ์ที่นิสิคมีปัญหาน้อยที่สุด แต่ยังไม่คืบ ความสามารถ
 โดยทั่วไปของนิสิคยังอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกันกับกลอนสุภาพ

เมื่อพิจารณาทั้งด้านความสามารถการอ่านและปัญหาการอ่านในทุกด้าน พบว่า
 นิสิคมีขีดความสามารถ การอ่านระดับสูงสุดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และต่ำสุดอยู่ในเกณฑ์
 อ่อนมาก.

บทย่อ สรุปแล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้านี้มุ่งหมายที่จะศึกษาความสามารถในการอ่านร้อยกรองไทย และวิเคราะห์ปัญหาในการอ่านร้อยกรองไทยของนิสิตโดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยวิธีการโคลธ เป็นเครื่องมือในการศึกษา

วิธีดำเนินการค้นคว้า

ในการค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น โดยอาศัยวิธีการโคลธ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญภาษาไทยตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของแบบทดสอบ ก่อนนำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนิสิตวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบกลุ่มตัวอย่าง ไปศึกษาค่าดัชนีความง่ายของข้อสอบ ค่าอำนาจจำแนก สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ นอกจากนี้ได้นำผลการทดสอบกลุ่มตัวอย่างมาตั้งเกณฑ์ในการศึกษาความสามารถและวิเคราะห์ปัญหาการอ่านของกลุ่มประชากร ซึ่งเป็นนิสิตวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร จำนวน 62 คน การทดสอบกับกลุ่มประชากรนี้ทดสอบเพียงครั้งเดียว นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนี้ แยกศึกษาเป็น 2 เรื่อง คือ ศึกษาความสามารถในการอ่านร้อยกรองไทยของนิสิต และวิเคราะห์ปัญหาการอ่านร้อยกรองไทยของนิสิต

การศึกษาศามารถในการอ่านนั้น ใช้การวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย ความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายข้อมูล โดยแยกศึกษาในด้านต่าง ๆ คือ คำศัพท์ ฉันทลักษณ์ ความเหมาะสมในการใช้ภาษา การมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิด และความสามารถในการอ่าน นพร้อยกรองชนิดต่าง ๆ คือ ร่ายสุภาพ กลอนสุภาพ กาพย์ ยานี โคลงสี่สุภาพ และอินทรีเขียวรัตน์

การวิเคราะห์ปัญหาการอ่านนั้น ศึกษาจากการร้อยละของข้อมูล โดยแยกวิเคราะห์ ปัญหาในด้าน คำศัพท์ ฉันทลักษณ์ ความเหมาะสมในการใช้ภาษา การมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิดและปัญหาในการอ่าน นพร้อยกรองชนิดต่าง ๆ คือ ร่ายสุภาพ กลอน สุภาพ กาพย์ยานี โคลงสี่สุภาพ และอินทรีเขียวรัตน์

สรุปผลการค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ข้อสรุปดังนี้

1. ด้านความสามารถในการอ่านนพร้อยกรองไทยของนิสิต

1.1 ความสามารถในการอ่านของนิสิต เมื่อศึกษาตามลักษณะของนพร้อยกรอง แต่ละชนิดนั้น นิสิตมีความในการอ่านนพร้อยกรองประเภทร่ายสุภาพและอินทรีเขียวรัตน์ที่อยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน แต่ในโคลงสี่สุภาพ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานีนั้น นิสิตมีความสามารถในระดับปานกลาง

1.2 ความสามารถของนิสิตที่จะแปลและเข้าใจคำศัพท์ที่ปรากฏในนพร้อยกรอง นั้น อยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างอ่อน กล่าวคือ ในร่ายสุภาพและอินทรีเขียวรัตน์นั้น นิสิตมีความสามารถที่จะแปลและเข้าใจคำศัพท์ที่อยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน แต่ในโคลงสี่สุภาพ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี นิสิตมีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ในด้านฉันทลักษณ์ นิสิตมีความสามารถที่จะเข้าใจข้อบังคับในบทประพันธ์ อยู่ในระดับถึงค่อนข้างอ่อน ในร่ายสุภาพ และอินทรีเขียวรัตน์ ความสามารถของนิสิตอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน โคลงสี่สุภาพในระดับปานกลาง ส่วนกลอนสุภาพและกาพย์ยานี ความสามารถของนิสิตอยู่ในระดับ

1.4 **ก้านการวิภาษ** นิสิตมีความสามารถอยู่ในระดับปานกลางจนถึงดีมาก กล่าวคือ ในรายสัปดาห์ และอินทรีเขียวรณท์ นิสิตมีความสามารถอยู่ในระดับอ่อนมาก โคลงสี่สุภาพอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน ส่วนกลอนสุภาพและกาพย์ยานีอยู่ในระดับปานกลาง

ในเรื่องทักษะการใช้ภาษา การเลือกเติมคำของนิสิตทั้งคำที่มีความหมายดีกว่าหรือเหมาะสมเท่าคำในข้อเฉย กับคำที่เติมแล้วมีความหมายต่อกว่าคำในข้อเฉย พบว่า ในการเลือกเติมคำให้ได้ความหมายดีกว่าหรือเหมาะสมเท่ากับคำเฉยนั้น นิสิตมีทักษะการใช้คำอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อนจนถึงอ่อนมาก กล่าวคือในรายสัปดาห์ อินทรีเขียวรณท์ และ โคลงสี่สุภาพ ความสามารถของนิสิตอยู่ในระดับอ่อนมาก ส่วนกลอนสุภาพและกาพย์ยานีอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน

1.5 **ความสามารถของนิสิตด้านเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิด** อยู่ในระดับต่ำจนถึงค่อนข้างอ่อน กล่าวคือ ในรายสัปดาห์และอินทรีเขียวรณท์ นิสิตมีความสามารถอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน โคลงสี่สุภาพอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลอนสุภาพและกาพย์ยานีอยู่ในระดับต่ำ

1.6. เมื่อพิจารณาคะแนนรวมทั้งหมด พบว่าความสามารถในการอ่านของนิสิตนั้นอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน

2. **ก้นความแตกต่างในการอ่านบทร้อยกรองของนิสิต**

2.1 **ในการศึกษาผลการทดสอบความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองของนิสิต** พบว่า นิสิตมีความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกันมากที่สุดในการอ่านรายสัปดาห์ ความแตกต่างนี้มีทั้งด้านคำศัพท์ วัฒนธรรม การวิภาษ และการเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิด ($v = 1.09, 1.22, 1.10$ และ 1.08 ตามลำดับ)

ในอินทรีเขียวรณท์นิสิตมีความสามารถแตกต่างกันค่อนข้างมาก กล่าวคือค่าสัมประสิทธิ์แรงการกระจายกันคำศัพท์เท่ากับ .85 วัฒนธรรมเท่ากับ .87 การวิภาษเท่ากับ .88 และความสัมพันธ์ของความคิดเท่ากับ .84

ในโคลงสี่สุภาพนั้น นิสิตมีความสามารถที่แตกต่างกันพอประมาณ ทั้งในด้านคำศัพท์ ด้านหลักเกณฑ์ การใช้ภาษา และความสัมพันธ์ของความคิด ($r = .57, .65, .62$ และ $.56$ ตามลำดับ)

ในกลุ่มสนภาพและภาพยานี้ นิสิตมีความสามารถที่แตกต่างกันค่อนข้างน้อย นั่นคือ ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายคำศัพท์เท่ากับ $.37$ และ $.34$ ด้านหลักเกณฑ์เท่ากับ $.38$ และ $.30$ การใช้ภาษาเท่ากับ $.40$ และ $.38$ ความสัมพันธ์ของความคิดเท่ากับ $.31$ และ $.32$

2.2 เมื่อพิจารณาเฉพาะแนบทั้งหมดพบว่า ความสามารถของนิสิตนั้นแตกต่างกันค่อนข้างน้อย ($r = .33$) นั่นคือนิสิตทั้งหมดมีความสามารถที่ใกล้เคียงกัน

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้แก่ คำศัพท์ ด้านหลักเกณฑ์ การใช้ภาษา ตลอดจนการเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิด พบว่า นิสิตมีความสามารถที่แตกต่างกันค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน ($r = .35, .34, .37$ และ $.32$ ตามลำดับ)

2.3 ความสามารถของนิสิตที่จะแปลและเข้าใจคำศัพท์ในบทร้อยกรองนั้น มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก วัดค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายได้ $.34$ ถึง 1.09 นั่นคือนิสิตเก่งสามารถแปลและเข้าใจคำศัพท์ได้มาก นิสิตอ่อนแปลและเข้าใจได้น้อยหรือไม่ได้เลย

2.4 ความสามารถของนิสิตด้านหลักเกณฑ์ มีความแตกต่างค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจายมีค่า $.32$ ถึง 1.22 นั่นคือ นิสิตเก่งจะจำข้อบังคับในบทประพันธ์ได้มาก นิสิตอ่อนจำได้หรือไม่ได้เลย

2.5 ความสามารถของนิสิตด้านการใช้ภาษาในบทร้อยกรอง มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก วัดค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายได้ $.38$ ถึง 1.10 แสดงให้เห็นว่า นิสิตเก่งมีทักษะมากในการเลือกใช้คำและนิสิตอ่อนมีทักษะน้อยในการเลือกใช้คำ แต่เมื่อเทียบกับระดับความสามารถแล้ว นิสิตมีทักษะการใช้ภาษาอยู่ในระดับปานกลางถึงอ่อนมาก

2.6 ความสามารถของนิสิตกำหนดเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิดในบทร้อยกรอง มีความแตกต่างกันค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน คำสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายวัดได้ .31 ถึง 1.08 นั่นคือนิสิตมีความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านในบทร้อยกรองบางประเภทแตกต่างกันมาก และในบทร้อยกรองบางประเภทแตกต่างกันน้อย แต่เมื่อจัดลำดับแล้ว ความเข้าใจนี้อยู่ใน เกณฑ์ปานกลางจนถึงค่อนข้างน้อย

3. การมีปัญหการอ่านบทร้อยกรองไทยของนิสิต

3.1 ในด้านความเข้าใจและสามารถแปลคำศัพท์นั้นพบว่า นิสิตมีปัญหในระดับ ปานกลาง เมื่อแยกศึกษาบทร้อยกรองแต่ละชนิดพบว่า นิสิตมีปัญหาคำแปลและเข้าใจ คำศัพท์ค่อนข้างมากในคำประพันธ์ประเภท ร่ายสุภาพ และอินทรีเขียวรัตน์ มีปัญหาพอ ประมาณในการแปลคำศัพท์ ในโคลงสี่สุภาพ กาพย์ยานีและกลอนสุภาพ

3.2 ในด้านความสามารถทำความเข้าใจยังคับในบทประพันธ์ พบว่ามีปัญหาพอ ประมาณเมื่อแยกศึกษาบทร้อยกรองแต่ละชนิด พบว่านิสิตมีปัญหาค่อนข้างมาก ในการทำความเข้าใจ ลักษณะฉันทลักษณ์ ของอินทรีเขียวรัตน์และร่ายสุภาพ มีปัญหาพอประมาณในคำประพันธ์ ประเภทโคลงสี่สุภาพ มีปัญหาค่อนข้างน้อยในคำประพันธ์ ประเภทกลอนสุภาพ และกาพย์ ยานี

3.3 ในด้านความสามารถในการเลือกใช้คำของนิสิตพบว่านิสิตมีปัญหาค่อนข้างมาก เมื่อแยกศึกษาบทร้อยกรองแต่ละชนิดพบว่า นิสิตมีปัญหามากสุดด้านการเลือกใช้คำในร่าย สุภาพ และอินทรีเขียวรัตน์ ค่อนข้างมากในคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ และมีปัญหา พอประมาณในคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานีและกลอนสุภาพ

3.4 ปัญหาด้านการมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิดพบว่านิสิตมีปัญหาระดับ ปานกลาง เมื่อแยกศึกษาบทร้อยกรองแต่ละชนิดพบว่า นิสิตมีปัญหในการมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิดในร่ายสุภาพและอินทรีเขียวรัตน์ค่อนข้างมาก มีปัญหามากกลางด้านเข้าใจความสัมพันธ์ของความคิดในโคลงสี่สุภาพและมีปัญหาค่อนข้างน้อยในกาพย์ยานี และกลอน สุภาพ

3.5 เมื่อพิจารณาและแนบรวมนทั้งหมด พบว่านิสิตมีปัญหาในการอ่านหรือ
กรองพอประมาณ เมื่อแยกศึกษาหรือกรองแต่ละชนิดพบว่า นิสิตมีปัญหาหนักที่สุดในการ
อ่านรายสัปดาห์ และอินทรีวิเชียรวัฒน์ มีปัญหาพอประมาณในการอ่าน โคลงสี่สุภาพ กลอน
สุภาพ และกาพย์ยานี

อภิปรายผล

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้แสดงว่า

1. วิธีการโคลงนี้เป็นวิธีที่ดี เพราะใช้วัดความสามารถของนิสิตได้อย่างแท้จริง
การที่นิสิตจะตอบข้อสอบได้ถูกต้อง นิสิตต้องผ่านขั้นตอนการต่าง ๆ เช่น การจดจำ การ
เข้าใจ การตีความ แปลความ วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ การตัดสินใจ ฯลฯ แต่
เนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่ขาดความรู้ความสามารถในขั้นตอนการดังกล่าว ดังนั้นครูจึงอาจนำ
วิธีการนี้ไปดัดแปลงเป็นแบบฝึกหัด สำหรับฝึกทักษะและความสามารถของนิสิต หรือเป็น
ข้อสอบสำหรับวัดความสามารถของนิสิตได้

2. ผลการวิจัยพบว่า นิสิตขาดความรู้และความสามารถเป็นอย่างมากในการ
อ่านเรื่องราวได้เข้าใจ เมื่อวิเคราะห์ตามชนิดคำประพันธ์ พบว่า ลักษณะทางฉันทลักษณ์
คำศัพท์ เนื้อหาที่ปรากฏในบทประพันธ์ ตลอดจนความคุ้นเคยที่นิสิตได้พบเห็นคำประพันธ์
ชนิดนั้น ๆ มีผลต่อความสามารถในการอ่านของนิสิตดังนี้

รายสุภาพ ลักษณะฉันทลักษณ์ของรายสุภาพ แม้จะจำนวนน้อยคำ คำสลับสัมผัส
มีน้อย แต่ซับซ้อน เอก - โท และสัมผัสท้ายบท ถ้อยคำที่นิยมนำมาใช้แต่ง ตลอดจน
จนโอกาสที่นิสิตจะได้พบเห็นนั้น ก่อให้เกิดปัญหาต่อความเข้าใจของนิสิตเป็นอย่างมาก และ
ปัญหานี้เป็นอันหนักที่สุด เมื่อเทียบกับคำประพันธ์ประเภทอื่น ๆ

อินทรีเขี้ยวฉันท เป็นคำประพันธ์ที่นิสิตมีปัญหาลงมา จากรายสภาพ ทั้งนี้เนื่องจากข้อบังคับในบทประพันธ์เรื่อง คำกรุ - ลุ และแนวนิยมที่จะใช้คำศัพท์ภาษาบาลีและสันสกฤต การแต่ง จึงมีผลต่อความเข้าใจของนิสิต

โคลงสี่สุภาพ ลักษณะแนวนิยมในโคลงสี่สุภาพ ที่ใช้คำน้อยพยางค์ แต่ให้ความหมายลึกซึ้งตลอดจนความนิยมในการนำคำพ้องสมาธิมาใช้ในบทประพันธ์นี้มีผลต่อความเข้าใจของนิสิต

กาพย์ยานี นิสิตมีโอกาสพบเห็น กาพย์ยานีน้อยกว่า กลอนสุภาพก็จริงอยู่ แต่ฉันทลักษณ์ของกาพย์ยานีในเรื่องจำนวนคำ ตลอดจนสัมผัสนั้นช่วยให้นิสิตมีความเข้าใจในความหมายของบทประพันธ์ได้ดีเท่ากับกลอนสุภาพ

กลอนสุภาพ เป็นบทประพันธ์ที่นิสิตมีปัญหาน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตมีความคุ้นเคยกับคำประพันธ์ประเภทนี้มาก นอกจากนี้ ฉันทลักษณ์และแนวนิยมการใช้ภาษาในบทประพันธ์นี้ไม่ซับซ้อนเท่าคำประพันธ์ประเภทอื่น ๆ

3. การนำวิธีการโคลงมาใช้สอนคำประพันธ์ บางกรณีไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีในการเรียนการสอนเท่าที่ควร เพราะวิธีการนี้มีลักษณะที่ปิดกั้นโอกาสการแสดงความสามารถที่แท้จริงของนิสิต ดังนั้นในการเลือกวิธีการโคลงใช้ในการเรียนการสอนครูจึงควรระมัดระวัง เลือกใช้วิธีนี้เพื่อประกอบการสอนเท่านั้น เช่น ใช้เป็นแบบฝึกหัด

การค้นพบว่าวิธีโคลงไม่สามารถใช้ได้ทุกกรณีสอดคล้องกับการวิจัยของบอร์มัท (Bormuth) ในปี ค.ศ. 1967 ที่พบว่าวิธีการโคลงนี้ใช้ในทุกกรณีไม่ได้

4. เพื่อให้การดำเนินการสอน สอดคล้องกับผลการค้นคว้า ครูอาจเลือกสอนคำประพันธ์ที่นิสิตมีความรู้ ความเข้าใจในระดับที่เสียก่อน นั่นคือเลือก กลอนสุภาพ หรือ กาพย์ยานี เป็นอันดับแรก โคลงสี่สุภาพเป็นอันดับต่อมา และฉันทหรือรายสภาพเป็นอันดับสุดท้าย

5. นอกจากสามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในชั้นแล้ว ครูหรือผู้สนใจอาจนำวิธีการเช่นนี้ไปดัดแปลงสำหรับศึกษาความยากง่ายของภาษา หรือสำหรับศึกษาความเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแนวทางสำหรับการนำไปใช้ ในด้านต่าง ๆ คือ

1.1 ครูอาจนำวิธีการโคลงมาสร้างแบบฝึกหัดสำหรับสอนในวิชาร้อยแก้วร้อยกรอง หรือวิชาการประพันธ์ ในเรื่องต่าง ๆ คือ การแปลคำศัพท์ ลักษณะฉันทลักษณ์ การตีความ ตลอดจนการเลือกคำมาใช้ให้เหมาะสมกับบทประพันธ์

1.2 ครูอาจนำวิธีการโคลงมาสร้างบทเรียนสำหรับการสอนวิชาการประพันธ์ หรือร้อยแก้วร้อยกรอง

1.3 ครูอาจนำวิธีการโคลงมาใช้เป็นเครื่องมือวัดความสามารถในวิชาต่าง ๆ เช่น การประพันธ์ การเขียน ฯลฯ เพราะนิสิตที่สามารถตอบข้อสอบชนิดนี้ได้นั้นต้องผ่านขั้นตอนการต่าง ๆ เช่นการจดจำ การเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ อาจเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป คือ

2.1 อาจนำไปใช้วิจัยเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนการประพันธ์โดยใช้แบบทดสอบที่อาศัยวิธีการโคลง กับการสอนแบบอื่น ๆ

2.2 อาจนำไปใช้วิจัยความสามารถในการอ่านร้อยกรองประเภทต่าง ๆ ที่แยกย่อยไปตามชนิดของคำประพันธ์ เช่น ฉันท์ ร่าย กลอน กาพย์ และโคลง

2.3 อาจนำวิธีการนี้ไปใช้วิจัยเพื่อศึกษา ลักษณะปลีกย่อยต่าง ๆ ในบท
ประพันธ์ เช่น ความยากง่ายของภาษา ความถูกต้องทางฉันทลักษณ์ การตีความในบท
ประพันธ์ ฯลฯ

2.4 จากงานวิจัยของบอร์มัท (Bormuth) ในปี ค.ศ. 1968 ที่พบว่าแบบทดสอบโคลทที่ 45 % สามารถเทียบได้กับคะแนนมาตรฐานการอ่านที่ 75 % และคะแนนโคลทที่ 57 % เทียบได้กับคะแนนมาตรฐานการอ่านที่ 95 % ดังนั้นหากผู้วิจัยเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการอ่านหรือการลงโดยการใช้แบบทดสอบแนวโคลทกับคะแนนมาตรฐานการอ่านหรือการลง ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในแง่การศึกษาศักยภาพแท้จริงของนิสิตได้

บรรณานุกรม

กัลยา กาญจนวราภรณ์ การเปรียบเทียบแบบเติมคำและแบบการเลือกตอบในการเอาเรื่องภาษา

ไทย วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 73 หน้า ตาราง
 กาญจนวราภรณ์ นาคสกุล และคณะ การใช้ภาษา พิมพ์ครั้งที่ 2 เล่มที่ 2 เล่มที่ 2 2512, 447 หน้า
 จันทอร บรมบรรพต " การใช้วิธีโคลงประพันธ์บทความสามารรถในการอ่าน " วารสาร
ครุศาสตร์ 2 (5 - 6) 2515

จินตนา ปิ่นเฉลียว ศรีจุฬาลักษณ์ พงษ์พัทธการพิมพ์ 2524, 143 หน้า

ชลธิรา (กัลกอบู) สักยวัฒนา " ส่งเสริมการอ่าน " วารสารวิทยุศึกษา (มิถุนายน -
 กรกฎาคม) 2517

ชาวล แพทย์กุล การทดสอบเพื่อนกันและปัญหาสมรรถภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 2517, 107 หน้า

ดวงเดือน ศาสตรวัชร การศึกษาเปรียบเทียบเด็กไทยเชื้อชาติไทยกับเด็กไทยเชื้อชาติจีนเรื่อง
ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านกับการรับรู้ทางสายตา แบบการคิดให้เหตุผลตาม
หลักอนุรักษของเพียเจต์ในระดับชั้น ป. 1 - ป. 5 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2515, 162 หน้า ตาราง ภาคผนวก

นิทัศน์ เสมอพิทักษ์ การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทย ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2524, 231 หน้า ภาคผนวก

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ข้ามกำแพงเมือง การเวก 2520, 200 หน้า ภาพประกอบ

บัญญัติ เรืองศรี การวิเคราะห์การใช้ภาษาในการเขียนข่าวและบทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์
รายวัน 4 ฉบับ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
 2518, 113 หน้า ตาราง ภาคผนวก

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. ภาษาไทย - วิชาที่ถูกลืม ชุมชมส่งเสริมการใช้วิชาภาษาไทย
 2520, 109 หน้า

ประคอง กรรณศักดิ์ สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู พิมพ์ครั้งที่ 4 ไทยวัฒนาพานิช 2517,
 161 หน้า

พิมพ์พรณ สมหอม การใช้วิธีการโคลนชักความเข้าใจในการอ่าน วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516 , 85 หน้า การวาง

ภาวนา จันทวรรณ การใช้วิธีการโคลนแบบเจาะจงทัศนคติของคำในการเปรียบเทียบการอ่านเอา
เรื่องภาษาไทย วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517 , 84 หน้า
การวาง

วิชาการ , กรม กระทรวงศึกษาธิการ หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 พิมพ์ครั้งที่ 4
ครุสภา 2524 , 225 หน้า

_____ หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 ครุสภา 2520 , 221 หน้า

_____ หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 ครุสภา 2520 , 248 หน้า

_____ แบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 พิมพ์ครั้งที่ 14 ครุสภา 2512 , 229 หน้า

_____ แบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 4 พิมพ์ครั้งที่ 13 ครุสภา 2512 , 430 หน้า

สวน สายยศ และ อังคนา สายยศ ลัทธิวิทยาทางการศึกษา วัฒนาพานิช 2522 , 266 หน้า
การวาง

วรรณดี สรรพกิจ กวีนิพนธ์เฉลิมเกียรติกรุงรัตนโกสินทร์สมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
กระทรวงศึกษาธิการ 2525 , 215 หน้า ภาพประกอบ

วันเพ็ญ เข็มตระกูล ลิลิตกนกคดี เรือนแก้วการพิมพ์ 2523 , 86 หน้า

วิภา กองกะนันท์ วรรณคดีศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2523 , 158 หน้า

ศึกษาธิการ , กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 อัมรินทร์การพิมพ์
2523 , 372 หน้า

สมปรารถนา ลายขนก การเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลนและแบบทดสอบแบบเลือกตอบในการวัด
ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์ วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ " การวิเคราะห์ข้อสอบแบบเรียงความ " สัมมนาอาจารย์ค่านการเรียน
การสอน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2523 , 230 หน้า (อัดสำเนา)

สุจิต เพ็ชรขอบ และ สายใจ อินทร์พรหม วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา ไทยวัฒนาพานิช
2523 , 277 หน้า

อดิสร วิเศษวัชร การเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบเลือกตอบในการวัดความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีศรีน่าน จังหวัดน่าน วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522

อุบลกิตติปสาร , พระยา หลักภาษาไทย ไทยวัฒนาพานิช 2524 , 489 หน้า

Bormuth, J.R. " Cloze Test as Measure of Readability and Comprehension Ability, " Dissertation Abstracts International.
4218 - 4219, 23 (June), 1963.

_____ . " Comparable Cloze and Multiple Choice Comprehension Test Scores, " Journal of Reading. 291 - 299, 10, 1968.

_____ . " The Cloze Readability Procedure, " Readability in
1968. New York, National Conference on Research in English,
180 - 196, 1968.

Bond, G.L. and M.A. Tinker. Reading Difficulty. New York, Appleton
Century Craft. 1957. 486 p.

Coleman, E.B. and J.P. Bluemenfield. " Cloze Scores of Nominalization and Their Grammatical Transformations using Active Verbs, " Psychological Reports. 13: 651 - 645, 1963.

Culhane, J.W. " Cloze Procedure and Comprehension, " The Reading Teacher. 23 : 410 - 414, 1970.

Ebel, R.L. Essentials of Educational Measurement. New Jersey,
Prentice - Hall Inc. 1972. 622 p.

- Harter, A. " The Cloze Procedure as a Measure of The Reading Comprehensibility and Difficulty of Mathmetical English, " Dissertation Abstracts International. (May) : 4320 - A, 1970.
- Kennady, D.K. " Training with The Cloze Procedure, Visually and Aditorrically, to Improve the Reading and Listening Comprehension of the Third Grade Unachieving Readers, " Dissertation Abstracts International. 32 : 6206 - A, 1972.
- Mason, Victor. " Report on Cloze Tests Admisstered to Thai Students," Bulletin of the English language Center. 2 (march) 31 - 39, 1972.
- Mirriam, W.E. " A Study of Teacher Awareness of Listening as a Factor in Elementary Education, " Journal Educational Research XLII. Aprill : 623 - 636, 1850.
- Oller, J.W.Jr; J. Donald Bowen ; Ton That Dien and Victor Mason. " Cloze Tests in English Thai and Vietnanmose Native and Non - Native Performance, " Language Learning. 22 (June) : 1 - 15, 1972.
- Reeves, Ruth. The Traching of Reading in Our School. New York, Macmillan. 1 - 3 , 1966.
- Ruffner, J.B. Use of Cloze Procedure with Thai School Children: An Exploratory Study of Readability and Individual Differences in Reading, " Dissertation Abstracts International. 33 (Dec.) 2774 - A, 1972.

Spache, G.D. and Paul C. Berg. The Art of Efficient Reading.

New York, The Macmillan Company, 83. 1955.

Taylor, Wilson. " Cloze Procedure : A New Tool for Measuring
Readability, " Journalism Quarterly. 30 : 415 -416, 1953.

_____. " Cloze Readability Scores as Indices of Individual
Difference in Comprehension and Aptitude, " Journal of
Applied Psychology. 4(Feb.) : 19 -26, 1957.

_____. " Recent Developments in the Use of Cloze Procedure, "
Journalism Quarterly. 33 : 42 -48, 99, 1956.

Tinker, M.A. Teaching Elementary Reading. New York , Appleton
Century Craft. 1952. 351 p.

ភាគដេញ

คำอธิบายภาคผนวก

ภาคผนวกในปฏิธานิพนธ์ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 (ภาคผนวก ก) เป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านบท
ร้อยกรอง ทั้ง 5 ประเภท คือ ร่ายสุภาพ กลอนสุภาพ กาพย์ยานี โคลงสี่สุภาพ และ
อินทรีเขียวฉันท

ส่วนที่ 2 (ภาคผนวก ข) เป็นตัวอย่างคำตอบของนิสิต ที่เลือกคำเดิมต่าง
ไปจากคำเฉลย คำตอบนี้จะมีทั้งคำที่เลือกเดิมแล้วมีความหมายดีกว่าหรือเท่ากับคำเดิม
กับคำที่เดิมแล้วมีความหมายด้อยกว่าคำเดิม

ภาคผนวก ก

คำแนะนำในการทำแบบทดสอบแนวโคลซ

1. แบบทดสอบโคลซ คือแบบทดสอบที่สร้างจากข้อความโดยนำมาตัดคำออก คำที่ถูกตัดออกไปจะเป็นคำต่าง ๆ ที่ให้ความหมายแก่ผู้อ่าน
2. ผู้ทำแบบทดสอบ จะต้องคิดหาคำที่ถูกตัดออกไปนั้นว่าเป็นคำอะไร โดยอาศัยเนื้อเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับคำ ความหมายของคำ ตลอดจนลักษณะบังคับทางฉันทลักษณ์ เมื่อคิดได้แล้วจึงเติมคำที่คิดหามาลงในช่องว่างที่เว้นไว้
3. วิธีการทำแบบทดสอบแนวโคลซที่ใกล้เคียงที่สุด ทำได้ดังนี้
 - 3.1 เมื่อได้แบบทดสอบแล้วก่อนลงมือทำให้อ่านเรื่องทั้งเรื่องให้ละเอียดอย่างรวดเร็ว เพื่อจับใจความรวม ๆ ก่อน
 - 3.2 เริ่มต้นอ่านเรื่องใหม่พร้อมกับเติมคำที่คิดว่าเหมาะสม ถูกต้องตามเรื่องราวที่ได้อ่านและนำไปใช้ตามหลักการประพันธ์ คือต้องคำนึงถึงเนื้อความการใช้คำและฉันทลักษณ์เป็นต้น
 - 3.3 ในแต่ละช่องว่างให้เติมคำเพียง 1 คำ อาจเป็นคำ 1 พยางค์ เช่น นอน หรือ หลาย พยางค์ เช่น พยาบาท อยู่ ๆ วากลาว คุณใด คำ ความรัก แม่น้ำ ฯลฯ ก็ได้
 - 3.4 นิสิต อาจเว้นคำตอบที่ตอบไม่ได้ไว้อีกก่อน เพราะคำตอบบางคำ นิสิตสามารถค้นพบได้ในข้อความที่อ่าน
4. แบบทดสอบมี 5 ฉบับ ใช้เวลาทำแบบทดสอบรวม 125 นาที จึงควรแบ่งเวลาทำแบบทดสอบฉบับละ 25 นาที
5. จะแจกแบบทดสอบให้ทำครั้งละ 1 ฉบับ โดยเรียงตามลำดับ คือ ฉบับที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

ขอให้ทุกคนโชคดีในการทำแบบทดสอบ

หมายเลขข้อสอบ _____

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านรอง

ภาพ

แผนที่ประเทศไทย คือแผนที่ประเทศไทย บวรด้วยศาสนา
เทพารักษ์นิชฐ์ รัชช 1 น้อมนำใจประชา เสริมศรัทธาเกล้า
ชนวนหนาแน่น ทั้ชนช่วยสร้างวัด ครอบงำจิตใจ ยึดเสียดินนา ครอบงำ
สง่ากร คำ 2 เรื่อง มั่งคั่งเมืองเอกราช สมบูรณ์สร้าง สงบแห่งธรรม
อันภักดีบุรี รมณ์นักแล้ว พิศพิศไพรพรางพราย ประคัมราชันศิลป์
สอกรเงินจักรการ เขียวเปิดบานวิเศษ ธรรมพำหวัม สรรพวิชาทพณ ผลิต
โดยมะ ในหอพระสมุท อันเป็นจุดศูนย์กลาง ทางด้าน 3 จโสหาเมธิ
ใครเก่งก็ทางใด ไซ้ให้เขา 4 คำว่าเรียนรวมไว้ อนุชนได้ศึกษา วิชาการ
รุ่งเรือง บ้านเมืองแสน 5 วิชาทหารอุดม สมบูรณ์ความดี เป็นมารีทุก
หังคณาแม่เจ้า เลิศล้ำชัยภูมิ ทองตามปมโหรา จินนา 6 ทำทุกบุรีเทียม
ลวน 7 เลิศรม เพราะคำบดทั้ง หังโยธีเขี้ยวฉาจ องอาจนาคบดินทร ขาว
บุรินทร์ร่วมมือ คางฝึกปรือการรบ รุเจนจบเก่งกาจ ไปประมาทวิบุ 8 ยากใจคือ
มีศึกประชิด ราษฎรร่วมจิตคานคอ ช่วยหลอกล่ออริจน หลงกลกลับเสียที ฤคนาวีรุกไล่
ขวักไขว่กว้างเสียดน ที่เหลืออลละลน เพื่อหาญหาญอีกหาว หนีเกล็ดแล่น 9
10 เต็มเมือง

หมายเลขข้อสอบ _____

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านร้อยกรอง

กลอนสุภาพ

เหมือนไข่มุกเมื่อหล่นบนจานหยก
วชิรพ่ายสิ้นเมื่ออินเสียง
มธุรสโอรสจะอ่อนประอรเอียง
คาลเผด็จกาเรศเนตรอนงค์
รอย 1 ริมแก้มเปื้อนยิ้ม
พิศยิ่งพิมพิไลพึงทะลึง 2
ซ่อน 3 ขายมาพาพะวง
อยากจงดจุมพิศสนิท 4
เกล้ากระหวัดรักเกี่ยวเกลียวเกศแก้ว
รอยไร 5 เนียนระคับรับดีถวน
เจ้าปักปิ่นปัทมา 6 เคียงกวร
ชดช้อยชวนเชยหวังระวังวาง
เทียบทุกคำที่เขียนคือ 7
ผู้เฒ่าใหม่ตัวเองเพื่อเปลื้องแสง
อิงคาคความงามเทิดเจิดแจรง
ยิ่ง 8 หทัยยงค์ให้รางเลย
อย่าให้เหมือนใบศรีที่ 9
พอเสร็จพลันเป็น 10 นະน้องเอย
ถนอมหนอยอย่าล่อยร้างไปอย่างเคย
เก็บไว้เชยเมื่อชั่วเชิดน้ำตา

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านร้อยกรอง

กาพย์ยานี 11

พี่ช่นำคางธารา
 สีสลับสับสวยสม
 แหนจอกคอกนิกนิก
 ก่องแก้งเพียงเพชรใส
 กระจับจับไครหมาย
 เหมือนหญิงเฝ้ามารยา
 ลอกสวะสีม่วงสด
 แดกนเขา _____ 4
 บัวหลวงหลวงปลูกไว้
 ฤาษณ์คอกใหญ่ล
 กุญทคือ _____ 6
 ไม่ขอคิดชิงขวง
 น้ำเงินพวงบัวขาว
 บุษกรนำชมชัว
 บัวผันกับบัวเดือน
 บัวเดือน _____ 7 ชลาลัย
 คอกขาวปลายกลีบมี
 เหมือนหญิง _____ 8 มา

หลากพรรณพานาชื่นชม
 เลิศล้วนแล้วแพรวพิไล
 หยคน้ำตึกพิพิพิงใจ
 สง _____ 1 พรายพรางตา
 จิงเรียวรายสาย _____ 2
 มงจับชาย _____ 3 จริง
 ขอชอยชคงคงมายิ่ง
 ปักสวะผละพันตน
 ฤาณใจจงน
 จิงเรียกนามตาม _____ 5 หลวง
 คอกขาวรายมาคหมายทรวง
 นามนี้แนแม่สายบัว
 ทอดคอกทาบธารพันพั
 นิลุบลน่าสนใจ
 คุแล้วเหมือนเทียนฤทัย
 ไปเปลี่ยนสีคราวคดีบ้าน
 ครามขลิบสีแสนอ่อนหวาน
 แม่ศรีเรือนไม่เคยเลื่อนคลาย

บัวผันนั้นขาวสวย
ยามแยมดอกช่าย
เหมือนหัวใจ 9
เนิ่นนานไร้วานหาว
บุณทริกถือบัวขาว
เดมะเก 10
พุทธองค์ทรงตรัสสั่ง
ทางบุญทางปัญญา
บุรุษจุมบัวทร
คือคนปัญญาไว

ชลิมกลีบควยชมพูพราว
ชมพูคล้ายกลายสีคราม
นั่งเล่นหัวครุฑยาม
อาจเปลี่ยนไต่ตามใจตน
ข้างพริ้งพราวพิสุทธิ์ยล
กราบพระพรอมนอมบูชา
บุรุษกึ่งปทุมมา
คราสอนสั่งระวังใจ
เจ้าคอกกฐณวิไล
มีบุญพรอมนอมตาม

หมายเลขข้อสอบ _____

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านร้อยกรอง

โคลงสี่สุภาพ

ศรีมีโหดผู้
มหาบุโรหิตทรง
ตำแหน่งตระหนักร
สามารถศาสตร์ไกลไกล

พระศรีมุนีตรแก้ว
นามนพมาศอนงค์
เรวกี่แม่นางจง
ถนอมเสน่ห์สนิปปัน
มีอายุสืบทา

นพมาศ 1 มาศพราย
อภิรักษ์พิไลสาย
2 ยิงงามยงอา

จันทร์จรัสฟ้า
พักตร์ 3 แฉโฉม
พิศพรรณของ เพราโฉม
เนตรคัง เนตรมฤค

เกษาคำขยับแขน
ปรางเปรียบ 5 ศรีศิลป์
ลีลาศยาตรอย่างกิน
นวลนัยน์กเนื่อน

พราหมณ์พงศ์
สืบท
ยศยิ่ง
กรายเฝ้าทูลคดี
เกลืองค์
หนึ่งนั้น
ใจรัก ยิ่งรา
ปลูกเจ้าเจริญศรี
ปีปดาย
มองหลา
สมรมิ่ง เมืองแม่
อาจสู้อิสระ
เหมือนโฉม
สองคู่
ลานสวาท
เหลือบ 4 คมขำ
มณีนัด
เปรียบคิ้ว
ร่ำ รำแม่
เสน่ห์โฉมโฉมตรง

ดวงคอก้าหยาคฟ้า
ฤาเอกอัสรินทร์
การาบคีณ
โฉมจึ่งเอกเยี่ยม 6

ชายโคพบหักกร 7
ตาลฤทีเคื้อคหา
คุต่ายไฝจันทร์
เคื้อนบแยมเยื่อนไกล

ไซเป็นหญิงยอสร้อย
เป็นปราชญ์สตรีอัน
พิจารณาคติธรรม
รูงไทรเพชเอื้อ

บังอรสมเฒ่า
สามารถศาสตร์อักษร
สามสมบัติเบาวภา
พร้อมรูปพรพัสคักซ่า

ประโคนว่าอนุชน
เขาขับศัพท์เพลงกลอน
ป็นสุบคีศร
บักบพิตรแผนกถอย

ลงดิน แม่นฤ
สุทลา
ภพโลก ฤาแม่
เฟื่องดำคำไซ

เพลา หนึ่งนอ
หวงไห
ทวนทุกซ์ อยู่แล
8 เสราทรวงเจ็ญ

9 แม่เออย
อะเคื้อ
คติโลก
พอเอื้อนโอยสอน

พราหมณา จารยันอ
เลิศล้ำ
เพ็ญ 10
เทรคเชื้อเหนือโฉม

เนืองนคร
กลอมสร้อย
ทรงสลับ
ทานเอื้อนโอยรูดาม

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านร้อยกรอง

อินทวิเชียรจันท์ 11

สมควรประมวลพากย์
 รุ่งโรจน์สมัยเมือง
 เป็นเอกลักษณ์เลิศ
 สืบสายไผทอง
 แต่ 1 บุราณชาติ-
 เกิดแก้วแก้ว 2
 เริ่มกรุงสุโขทัย
3 ธีรราชทรง
4 รามคำแหง
 สืบไทยประดิษฐาน
 ดำเนินเจริญกิจ
 กอเกิด 6 วรรณ
 คือนางสนมมณฑ
 อีกร่องกลีไผไทย
 ศรีอยุธยา
 ไทรโลกนาถบง
 ศรีปราชญ์ฉลาดการ
 กำกรวดมลิคาร กลาย

พจน์วากยแก้วเรื่อง
 ทศกัณฐ์กาลครอง
 พระประเสริฐนิพนธ์ของ
 ชรินทร์ถิ่นไทย
 ดิยรัตน์ขจรไกล
 พระประมุขสยามบง
 ณ สมัยพระร่วงองค์
 คุณงามพระนามทาน
 จิตรแจ้งพิจิจาร
 สละ 5 และอักษร
 อนุศิษณ์นรากร
 ระยะเวลาสุโขทัย
 นพมาศระบือไซ
 วรรณกวีวงศ์
 ระบุดัตติยาองค์
 วรรณกวีศรีวิชัย
 ปฏิภาณครุฑหมาย
 สดุดี 7 ดี

ถึงรัตนโกสินทร์
เอกองค์แก้ว 9
จำเพาะสมัยรัช
มีมากประมวลงค์
ทรงมุ่งตบแต่ง
รอยบาทบุคลลางาม

ชรณินทร์ 8 มี
ศิริทุกกษัตริย์ทรง
หุติยศักดิ์คางง
กวีวิจารณ์ 10
พิศพลันเจริญตาม
อิรแทมแปรปรวน

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างคำทอมนิสิกจากแบบทดสอบการอ่านรายสัปดาห์

ลำดับคำที่	คำเฉลย	คำที่นิศทอมน
1	พระธรรม	เกรียงไกร อาศัย ธรรม ชินฉ่า ศาสดา พินิจโทษ ไผ่ ไค้ ยิงใหญ่ ไผ่ ไผ่ แดงห้า แขนไกล เลื่อมใส คึกไกล ไห้
2	อร่าม	คำวิ คำรง รุ่ง คุ้ง จรัส คังเรื่อง ส่วน งองาม รับรอง คุ้งแจ่ม สรวงแสง รมย์
3	การศึกษา	วิชา สาระ ถวิ เฉพาะ การวิชา วิทยา พิเคราะห์ วิทยาการ อักษร
4	เขียน	ศึกษา ตรว เข้ามา เพียร หา ทำ
5	สุขสันต์	สำราญ สงบ สราญ สุขสันต์ รื่นรมย์ พรรณ ไพศาล เจริญ สุขสม เปิกบาน
6	แกว่งกล้า	กริพท เก่งกล้า ล้วนน่า รับรุก ไร้รุก แก้วกล้า มีพท เร็วรี รับรุก ยาทรา
7	เสียเปรียบ	แล้ว เริ่บม ไค้เปรียบ มิเปรียบ ไปเปรียบ ล้า พรอมเปรียบ มิเปรียบ

ลำดับที่	คำเฉลย	คำที่ผิดตอบ
8	สู้	เหล้าสู้ หากสู้ แสน ต่อสู้ ทรงดู
9	อ้าว	ไป หลบสู้ เฒ่หาย ลี้ โลกไป ก้า ก้า กลับก้าว เดิน โกล
10	หกเห็น	วิป่าย หลบหนี จะได้ เดิน ถอยจ้าว กางเดิน พายหนี เหือกเห็น

ตัวอย่างคำตอบของนิสิตจากแบบทดสอบการอ่านกลอนสุภาพ

ลำดับที่	คำเฉลย	คำที่นิสิตตอบ
1	ลักยิ้ม	ยิ้ม บ่มยิ้ม เอมยิ้ม พิมยิ้ม รัก พริม บ่มลง โร เมิ้ม สัมผัส บ่ม ผจง ลักขมจ้ง จุ่มพิท รั้ว
2	หลง	หา ลาน หงาย
3	ชะม้าย	เนตร ตา นัยน์เนตร อนงค์ องค์ เนตรเหลือบ ใจ เชิญ พระเนตร เนตรชะม้าย เนตรงาม สะไบ ส่งกา กราย
4	นวล	แก้ว เป้าแม่เนื้อ น่อง ทรวง แบน นาง
5	แนว	เพริศแพรว เรียบ นาง บาก แพรว แล่ว แว แนบ แฉว เพรว เ็น แนว เน้นแนว แฉว
6	ค่า	น่า งาม ภู
7	เทียนไข	เทียนไข อุกฤษฏ์ พาย หัวใจ ใคร เปลวไฟ แฉง มือพิ ควงไฟ ความใคร่ ควงใจ โคมไฟ
8	เสียดแทง	อับแสง ระแวง ถลางแฉง แฉแสง แฉง ทุมแทง กว่าแสง แสง แฉง สำแฉง กรำกรวญ ทุมแทง รอนแรงแทง หนายแทง แฉง

ลำดับที่	คำเฉลย	คำพิพากษาคอม
9	เบิกขวัญ	ในพาน กล่อมขวัญ ชูขวัญ ในขัน ยอดขวัญ เทียบเอา วางขัน ทำกัน ของฉัน รับขวัญ เสกสรร ขาดลอย เจ็ดนัย ชีตขาว ไรขวัญ จักฉัน ที่ให้ ลมกวั้น เป็นชั้น ทำขวัญ มีนั้น เสียขันธ์
10	ใบทอง	เราทั้ง อื่น ชะ ถ้า หนึ่ง สอง ร่วง เปลี่ยน เพียง รอง ไรค่า ทั้ง หนึ่ง นอก เน่า เมา เทียบ ฉัน กอง น้ำ หมอง

ตัวอย่างคำทอ. นิธิจากแบบทดสอบการอ่านภพยานี

ลำดับคำที่	คำเดิม	คำที่นิธิทอ
1	ประกาย	สายแสง แสงให้ แสงพรพ
2	ใบพร	ใบหนา พักพร สอครก ทรรก เสาหา ลีลา สนหา
3	ภายการ	หมาย นอขาย มีหมาย หมายได้ นหมาย หมายชม หลายคน ร้ายจริง ข้างร้าย หมายจับ หมายเสีย หมายก หมายรัก หมายมาก
4	~~ชิงทั้ง~~ ~~ชิง~~	ละทั้ง ขวางทั้ง ไม่ขวางทั้ง ยั้งทั้ง เกลี้ยกรัง ทอทั้ง ไม่อิง เขี่ยทั้ง ไม่ยลนิน เลยละ ไม่ประวัง คอยขจัก
5	ใหญ่	บัว อย่าง ของ เมือง นน
6	บัวสาย	บัวกลาย กอไม้ ที่หมาย
7	เกลอน	เลอน เพลน ลอย นัน
8	คงมัน	เขว มิ่งควง ยอดเขวมาลัย พร้อมนอม มิ่งน ยั้งควง
9	โลเล	รวนเร เจ้าเล่ห์ มีเล่ห์ ร้อยเล่ห์ หลายเล่ห์ รอนเร หรรษา เสดเพล หันเห เนนัว

ลำดับคำที่	คำเฉลย	คำที่ผิดที่
10	สำนวน	นกขี้กลัว ภาววิเศษ ผู้เลิกลี้ ทุกผู้ คนทุกคน นอนกอด ประชาชน บุญกุศล นวลอนงค์ พุทธรณ ทุก ๆ คน บุชชาชน

ตัวอย่างคำทอนิธิจากแบบทดสอบการอ่านโคลงสี่สุภาพ

ลำดับคำที่	คำเฉลย	คำพินิจทอน
1	เพ็ญ	ยัง ยิ่ง งาม ก็ หมายถึง พรรณ นั้น กุ กิ่ง ้น
2	งาม	พิศ พิศวัตน์ แม่ ใคร ยิ่ง แล เลิศ โฉม อร
3	แม่	มอง กิ่ง ฝัน เคน พิศ แฉม พริ้ม
4	ก่อน	เล่น ภู ล่ำ เนตร แล แล ก็ แผลน ชาย ไร
5	ปราง	ซาก
6	พัก	อา ลน ออง พง แว แล
7	เพียง	พริ้ม แม่ นาง เจ้า เพ็ญ นอง
8	กำ	จง ยิ่ง ย่อม พื ให้ พก ไร่ ห่าง โท กลับ ออก
9	สามัญ	อ่อนนะ เพ้านี้ เพ็ญนั้น สวาท ถอดใจ ลาวัดย์ ทรมสงวน สาสวรรค์ อันใด นางใน อรชร นางพริ้ง แฉงนอย
10	เพียบ	พิศวัตน์ มอง ส่อง แฉม เปี่ยม เพ็ญ

ตัวอย่างคำทอมนิธิจากแบบทดสอบการอ่านอินทวิเชียรพันธุ์

ลำดับคำที่	คำเฉลย	คำที่นิทาน
1	ครั้ง	ก่อน เติม ครั้น ทว่า ตาม เขต ไทย ปาง ณ กาล นาน
2	ใน	สมัย ไทย ไผ่ กาล ใส ไซ ไร่ ใหญ่ ไร่ ไผ่
3	เกิด	เจ้า ท้าวไท องค์พระ พระ คึง กษัตริย์ มหา องค์ มี
4	คือ	พระนาม พงษ์ นาม ทรงนาม พงษ์ อิกองค์ องค์ สมเด็จ
5	รูป	เลข ไทย พร้อม ล้วน เสียง พญานาค สลัก จาร วรรณยุกต์
6	กวี	พระพร พิศ
7	เสนาะ	สกุศ สกัศ สักสี สกุศ
8	สยาม	บุรี บดินทร์ จักร
9	ศรี	แก้ว รัตน เลิศ
10	นาม	งาม กาม ไทย การ

การศึกษาความสามารถในการอ่าน และวิเคราะห์ปัญหา
การอ่านบทร่ายกรองไทย โดยใช้แบบทดสอบแนวโคลง

บทคัดย่อ
ของ
สุวดี ภูประติษฐ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2526

การค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1.) ศึกษาความสามารถในการอ่านบทร้อย
กรองไทย 2.) หาปัญหาในการอ่านบทร้อยกรองไทย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ในปีการศึกษา 2525 จำนวน 62 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้า คือ แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยวิธีการโคลง
แบบทดสอบดังกล่าวมีจำนวน 5 ฉบับ สำหรับบทร้อยกรองแต่ละแบบ ได้แก่ ร่ายสุภาพ กลอน
สุภาพ กาพย์ยานี โคลงสี่สุภาพ และอินทรีเขี้ยวฉันทะ แบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรงโดยเฉลี่ย
.81 มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นโดยเฉลี่ย .82 มีค่าดัชนีความง่ายของข้อสอบ ร้อยละ 20
ถึง 80 และมีค่าอำนาจจำแนก ร้อยละ 20 ขึ้นไป

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบนี้ไปใช้กับกลุ่มประชากร แล้วนำข้อมูลที่ได้นมาวิเคราะห์หา ค่า
คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย และค่าคะแนนร้อยละ
ของข้อมูล

ผลการศึกษา ปรากฏว่า นิสิตมีความสามารถสูงในการอ่านกลอนสุภาพและกาพย์
ยานี มีความสามารถปานกลางในการอ่านโคลงสี่สุภาพ และมีความสามารถต่ำในการอ่าน
ร่ายสุภาพกับอินทรีเขี้ยวฉันทะ

นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ความสามารถโดยเฉลี่ยของนิสิต ทั้งด้านคำศัพท์ ฉันทลักษณ์
การใช้ภาษา และด้านการมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิด ล้วนอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

จากผลการศึกษานี้จึงสามารถสรุปได้ว่า นิสิตมีปัญหามากที่สุดในด้านการใช้ภาษา
ส่วนปัญหาคำอื่น ๆ นั้นมีน้อย นอกจากนี้ยังสามารถสรุปได้ว่า 1.) นิสิตขาดความรู้ความ
สามารถมากที่สุดในการอ่านร่ายสุภาพและอินทรีเขี้ยวฉันทะ ในด้านคำศัพท์ ฉันทลักษณ์ การใช้
ภาษา และในการมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิด 2.) นิสิตมีความรู้ความสามารถ
ค่อนข้างน้อย ในการอ่านโคลงสี่สุภาพ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี แต่มีความรู้ความสามารถพอ
ประมาณในด้านคำศัพท์ ฉันทลักษณ์ และการมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิด

A STUDY OF ABILITY AND PROBLEMS IN POETRY READING

BY USING CLOZE PROCEDURE

AN ABSTRACT

BY

SUWADEE BHUPRADIT

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education degree

at Srinakharinwirot University

February 1983

The purposes of this study were (1.) to find out the students' ability in Thai poem reading and 2.) to find out the students' problems in the reading.

The population used in this study was the 62 third-year students of Srinakharinwirot University, Prasarnmitr, in the academic year 1982 . All of them were Thai major students .

The instruments used in this study were the 5 tests constructed by the researcher, adapting the Cloze procedure. Each test was for one type of the poems . The poems were Rai Suphap, Klon Suphap, Kaphaya Yani, Klong Si Suphap, and Indrawichien Chan. The tests had the average validity at .81, the average reliability coefficient at .82, the ease index of the test items between 20 and 80 percent, and the discriminating power 20 percent up.

After testing, the data were analysed to find out the arithmetic mean, standard deviation, the coefficient of variation V and the percentage.

The result revealed that the students had the highest ability in reading Klon Suphap and Kaphaya Yani, the medium ability in reading Klong Si Suphap, and the lowest ability in reading both Rai Suphap and Indrawichien Chan.

More than that, it revealed that the students' average ability was at medium level in terms of vocabulary, poem rules, language usage and content understanding.

The problem analysis could be concluded that language usage was the most difficult for the students while the others were of less difficulty.

It also was concluded that 1.) students mostly lacked skills in reading Rai Suphap and Indrawichien Chan, in terms of vocabulary, poem rules, language usage and content understanding and 2.) they were rather poor in reading Klong Si Suphap, Klon Suphap and Kaphaya Yani, in term of language usage but they were medium in terms of vocabulary, poem rules and content understanding.